Nr. 132. Czwartek, 14 Czerwca 1923 13.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie wieczorem.

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza. | Cena pojedynczego egzemplarza 600 Mp. | Redaktor Naczelny: JERZY KONARSKI.

Adres Administracji: Lwów, ul. Podwale 3 (Tel. 73) | Adres Redakcji: Lwów, ul. Chorążczyzny 31 (Tel. 178)

Strach przed niemożliwością

Lwów, 13. czerwca.

Rodzą się u nas na tle życia politycznego często niedorzeczne pogłosy, niesprawiedliwe podejrzenia i niemądre obawy. A źródło swe czerpią one zazwyczaj w tem, że w naszej politycznej publicystyce i retoryce tak chętnie rzuca się lekkomyślnemi oskarżeniami, tak many społeczeństwo obietnicami-utopiami i tak straszy tę lub ową jego część groźbami, dalekiemi od spełnienia. Ponieważ zaś są tacy, którzy nie wyniósłszy niczego z dotychczasowych doświadczeń biorą deklamację za prozę, a wojownicze wymyślania za realny plan wojenny, więc nic dziwnego, że wegetują potem w skłopotanych głowach owe widma złudy i wstręty, które z trudem dopiero rozprasza rzeczywistość.

I znów czeka tę rzeczywistość zadanie nowe. Oto — jak zwykle, nie bez powodu — powstało dość rozpowszechnione mniemanie, posądzające Rząd większości polskiej o projekt ni mniej ni więcej tylko „oczyszczenia machiny administracyjnej i wojskowej ze wszystkich elementów politycznie skompromitowanych". Przez kompromitację polityczną zaś rozumie się wszelkie ujawniane w przeszłości sympatje ku stronie lewej, nie mówiąc już o afiszowaniu się czynnem i o zachowaniu tych „ryzykownych" zasad również w chwili bieżącej.

Jest to pomysł bez wątpienia niepokojący. A wziął swój początek z wysnuwania nader wadliwych wniosków, z interpretacji bardzo radykalnej programu Rządu. Powiada się tam o naprawie gruntownej Państwa. W myśl obaw komentatorów ma ta naprawa polegać na sumiennem usuwaniu wszelkich śladów, przypominających przeszłość. Przy tem obawę tę wzmacniają niektóre nieodpowiedzialne głosy prasy, zapowiadające otwarcie właśnie ten krytyczny „porachunek", wielki rewanż na wszystkich „współwinnych" dnia wczorajszego, „sąd" nad nimi. Przez usunięcie ich z odpowiedzialnych stanowisk ma się niby dokonać część zamierzonej sanacji życia państwowego i społecznego.

Ci, którzy dziś lękają się owego „przewartościowania wartości", są nie koniecznie osobiście zainteresowani w tem. Ci raczej skłonni są pocieszać się, że ich „pod wozem" będzie przejściowe, poczem znów odwróci się koło szczęścia i powrócą oni. Obawy powszechniejsze biorą swój punkt wyjścia z troski o sprawność i siłę istoty kościa państwowego. Gnębi tych ludzi myśl że raz zapoczątkowany system fundamentalnych zmian personalnych w służbie państwowej — zależnie od panującego w danej chwili kursu politycznego, zachwieje podstawami państwa, wprowadzi element polityczny tam, gdzie go być niepowinno, rzuci rzesze urzędnicze w wir orjentacji, lawirowań i zabarwień partyjnych, słowem wymierzy najdotkliwszy cios w to, co uważać się zwykło za stałe, zwarte i niezawodne.

Obawy te musi się podzielać, o ileby były uzasadnione. Ale tak szczęściem nie jest. I to z przyczyny bardzo prostej: żaden Rząd, zastępujący interesy Państwa nie zechce i nie będzie mógł podjąć się i przeprowadzić tego rodzaju eksperymentu.

Nie zechce, bo to byłoby tylko kompromitacją. Nie zechce, bo to byłoby niepotrzebnem narażaniem własnych ludzi. Przy płynności naszych stosunków nikt nie może zaręczyć, czy za pół roku w wyniku nowego układu stronnictw, czy nowych wyborów punkt ciężkości nie przeniesie się z bieguna na biegun. A wtedy zacznie się da capo, tylko w odwrotnym kierunku masowe usuwanie wprowadzonych i wprowadzenie usuniętych. Jak przy takiej przeprowadzce wyglądać będzie aparat administracyjny, jak armja? Jak wyszłyby na tem te instytucje, w których warunkiem pracy jest ich ciągłość i niezawisłość od fluktuacji chwili? Kto zechce powierzyć swą karjerę przelotnej konfiguracji parlamentarnej?

Zdaje się, że niema potrzeby dłuższego przypominania tych nieobliczalnych następstw, jakie system „czyszczenia politycznego" wniósłby w nasze życie wewnętrzne. Ale też w tych następstwach mieści się najlepsza asekuracja przeciw podobnej możliwości, tu odkrywa się cała absurdalność lekkomyślnych obaw.

Jeśli idzie o Rząd obecny, to można mieć zupełną pewność, że daleki jest od imputowanych mu zamiarów. Zbyt dojrzali państwowo, zbyt wytrawni, zbyt pełni poczucia odpowiedzialności zasiadają tam ludzie, aby zechcieli prowadzić nawę państwa na burzliwe i zdradzieckie wody. Tem bardziej nie uczynią tego, że polski organizm biurokratyczny i wojskowy służył dotychczas wiernie nie orjentacjom, ale państwu wedle najlepszych swych sił i przekonania. I służyć będzie dalej. I w tem intencje Rządu i organów wykonawczych pokrywają się bez zastrzeżeń.

Generał Szeptycki Ministrem spraw wojskowych.

(Telegram „Gazety Lwowskiej").

Warszawa, 13. czerwca.

Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z innymi członkami Rządu zamierza dziś przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej wniosek o powołanie na stanowisko Ministra spraw wojsk. generała broni Stanisława SZEPTYCKIEGO. Jak wiadomo bowiem, gen. Osiński przyjął w chwili tworzenia nowego Rządu tylko kierownictwo Min. spr. wojskowych.

Wypad sowieckiej bandy na pogranicze Małopolski.

Napad bandy konnej na posterunek graniczny. — Dwaj żołnierze ranni. — Ucieczka bandy za Zbrucz. — Poszlaki.

(Telegram „Gazety Lwowskiej").

Pogranicze polsko-sow.
12. czerwca.

W dniu onegdajszym nad ranem konna banda bolszewicka w sile 8 ludzi przeszła Zbrucz na linji wsi Bednarówka koło Husiatyna. Banda uzbrojona w karabiny i granaty ręczne, zdołała rozbroić dwóch żołnierzy z polskiej straży granicznej, przyczem ciężko ich poraniła. Z pomocą napadniętym pospieszył szer. Wojciechowski, który po oddaniu kilku strzałów zmusił bandę do szybkiej ucieczki, w czasie której uciekający bandyci bolszewiccy rzucili dwa zabrane żołnierzom polskim karabiny do Zbrucza.

Uderzającem jest, że członkowie **bandy posługiwali się językiem polskim i rozkazy wydawali po polsku. Wskazywałoby to na to, że banda składała się z dezerterów-Galicjan, zbiegłych za kordon sowiecki. Zaznaczam tu, że władze sow. dezerterów zorganizowały w osobne oddziały. Większe skupienia tych oddziałów** znajdują się w Kamieńcu Podolskim, Płoskirowie i Sławucie

i **podlegają instrukcjom sow. G. P. U. (czerezwyczajka). Oddziały wojskowe** Galicjan mają być użyte jako **grupy** wypadowe lub dywersyjne. **Plan** ten wymaga stosownej bacz**ności polskich** władz pogranicznych.

Iks.

Z Rady Ministrów.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Warszawa, 13. czerwca.

Posiedzenie Rady Ministrów odbędzie się we czwartek.

Rząd przystąpił do poczynienia poprawek w statucie organizacyjnym Ministerstwa spraw wewnętrznych, opracowanym za rządów gen. Sikorskiego. Praca jest już na ukończeniu tak, że statut będzie już w najbliższych dniach wniesiony na Radę **Ministrów.**

O uposażenie sędziów i prokuratorów.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Warszawa, 13. czerwca.

Wczoraj przybyła do Sejmu delegacja głównego zarządu zrzeszenia sędziów i prokuratorów Rzpltej i odbyła konferencję z Marszałkami Sejmu i Senatu oraz z prezesami sejmowych komisyj prawniczej i budżetowej. Delegacja poruszyła sprawę traktowania ustawy o uposażeniu sędziów i prokuratorów odzielnie od ustawy o uposażeniu funkcjonarjuszy państwowych. Zarówno Marszałkowie, jak i przewodniczący wymienionych komisyj przyjęli delegację przychylnie i obiecali żądania jej poprzeć.

Goście rumuńscy we Lwowie.

Lwów, 13. czerwca.

W piątek 15. b. m. o godz. 9 min. 10 rano zawita do Lwowa, w drodze do Krakowa i Warszawy, ośmiu przedstawicieli prasy rumuńskiej w towarzystwie dwu urzędników Ministerstwa spraw zagr. Na dworcu powitają sympatycznych gości reprezentanci polskich zrzeszeń dziennikarskich, Województwa i miasta. Po śniadaniu zwiedzać będą Rumuni zbiory i muzea lwowskie, poczem przyjęci zostaną obiadem przez dyrekcję Targów Wschodnich. Po zwiedzeniu Panoramy Racławickiej i Pałacu Sztuki oraz Wysockiego Zamku, przybędą do Teatru. Po kolacji nastąpi pożegnanie miłych gości na dworcu kolejowym, skąd o godz. 12 w nocy wyruszają do Krakowa.

Z obrad Sejmu.

Sprawy rolnicze i naftowe. — Dyskusja nad prowizorjum budżetowem. — Opinje o stosunkach w armji. — Przyjęcie prowizorium. — Rozszerzenie kompetencji komisji węglowej. — Akcja ratownicza z powodu klęsk żywiołowych. — Sprawy rolne kresów. — Zapowiedź odsłonięcia tablicy pamiątkowej ś. p. Prezydenta Narutowicza.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Warszawa, 13. czerwca.

Na wczorajszem posiedzeniu Sejmu, po udzieleniu kilku urlopów, odesłano w pierwszem czytaniu do komisji ustawę o podwyższeniu wkładki państwowej Centralnej Kasy Spółek rolniczych na 3 miljardy mk. i udzielono gwarancji za zobowiązania tej kasy do 20 miljardów mk., dalej ustawę w sprawie zakazu wywozu ropy. Następnie bez rozprawy uchwalono w trzeciem czytaniu drugie dodatkowe prowizorjum budżetowe za I. kwartał 1923. Przystąpiono do obrad nad prowizorjum budżetowem za II. kwartał.

P. Czapiński (P. P. S.) oświadcza, **że** jego stronnictwo nie ma zaufania do obecnego Rządu i dlatego będzie głosowało przeciw prowizorjum.

W dalszym ciągu przemówienia podkreślił pos. Czapiński zasługi marsz. Piłsudskiego około postawienia armji na **wyżynie.** Mowca uważa za niebezpieczną zależność od hierarchji Kościoła. Uważa za niepokojący projekt przekazania szkół władzom admin. Wypowiada się przeciw polityce eksterminacji wobec mniejszości narod. Wskazuje na „flirt“ endecji z nacjonalistami żyd. Posądza Rząd o tendencję obalenia demokracji.

P. Miedziński (grupa Dąbskiego) krytykuje zarządzenia represyjne, stosowane wobec prasy opozycyjnej. Przechodząc do omówienia stosunków w armji, odpiera zarzuty narod. demokracji, jakoby ferment w armji pochodził ze sfer legjonowych i peowiackich. W związku z tem dodaje, że autorem artykułu o „Polsce Zbrojnej“ nie był b. legjonista, lecz oficer jednej z b. armji zaborczych, a redaktorem „Polski Zbrojnej“ jest oficer, pochodzący z b. armji ros. **Mowca podkreślił** następnie zasługi marsz. Piłsudskiego. Zakończył odmówieniem Rządowi zaufania. Przemówienie p. Miedzińskiego było cały czas przerywane okrzykami protestacyjnemi ze strony **prawicy.**

P. Chądzyński (NPR.) uważa, że prowizorjum budżetowe jest koniecznością państwową. Dlatego partja jego głosowała za niem za rządów Sikorskiego i będzie głosować za obecnem, wogóle niezależnie od rządu.

Pos. Sanojca (Wyzwolenie) zapowiada, że będzie głosował przeciw prowizorjum budżetowemu.

P. Szebeko (Z. L. N.) konstatuje, że niesłyszał ani jednego poważnego zarzutu przeciw obecnemu rządowi i zapewnia, że większość została stworzona na poważnych podstawach, oraz jest wynikiem dłuższej pracy, i każdy szczegół został gruntownie rozważony i uzgodniony. Następnie mowca prostuje zarzuty dotyczące rzekomego zamachu na 8-godziny **dzień pracy.**

P. Grünbaum nawiązując do przemówienia pos. Czapińskiego, stwierdza, że widocznie dla tego posła żydzi nie stanowią mniejszości narodowej.

Dyskusję przerwano, sprawozdawca zrzekł się głosu.

Prowizorjum przyjęto w trzeciem czytaniu większością głosów.

Po przemówieniu posła Diamanda uchwalono rozszerzenie kompetencji kom. węglowej, powołanej do badania cen i wywozu węgla za granicę.

P. Ledwoch motywował nagłość wniosku P. S. L. Wyzwolenie w sprawie akcji ratowniczej dla okolic dotkniętych gradobiciem i pożogą. Uchwalono rezolucję, wzywającą rząd do wyasygnowania do 15. bm. takich sum na każdy powiat, jakie będą potrzebne na zakup nasion pastewnych na pola dotknięte 100 proc. zniszczeniem oraz udzielenia 15-miesięcznego kredytu na powiaty dotknięte temi klęskami, wreszcie do umorzenia lub zmniejszenia podatków dla tych okolic.

P. Chomiński motywował nagłość wniosku w sprawie przedłożenia ustawy o ochronie drobnych użytkowców rolnych na ziemiach wschodnich, oraz o wydaniu ustawy zabezpieczającej wykup ziemi dzierżawcom z długoterminową dzierżawą na ziemiach wschodnich. Chodzi o to, aby przedłużyć o rok moc ustawy, która już wygasła, oraz aby rząd w ciągu dni 14 przedłożył Sejmowi projekt ustawy regulującej tę sprawę na stałe. — Kierownik Gł. Urzędu Ziemskiego Czachowski oświadczył, że może termin ów utrzymać i nie ma nic przeciwko nagłości wniosku. Nagłość wniosku uchwalono.

Marszałek oświadczył, że **posiedzenie czwartkowe będzie nadzwyczajne, zaś posiedzenie zwyczajne odbędzie się w piątek.**

Na posiedzeniu piątkowem o godz. 12.30 odbędzie się odsłonięcie tablicy pamiątkowej śp. Narutowicza.

Z komisji sejmowych.

Wybory prezydjów. — Przeciw samosądom na osobach posłów. — Rozbudowa miast. — Sprawy budżetowe. — Spółki z ogran. odpowiedz.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Warszawa, 13. czerwca.

Na komisji rolnej dokonano wyboru **prezydjum.** Przewodniczącym wybrany został pos. Kowalczuk (Piast), zastępcą p. Staniszkis, sekretarzem p. Żółtowski.

Na posiedzeniu komisji oświatowej ukończono drugie czytanie ustawy o **uposażeniu** emerytalnem nauczycieli, którzy pracowali w czasie zaboru.

P. Putek referował sprawę pobicia posła Walerona podczas pełnienia obowiązków poselskich w Chęcinach w ziemi kaliskiej. Komisja wyraziła opinję potępiającą napady na posłów w czasie wykonywania przez nich obowiązków poselskich.

MARJAN HEMAR.

Cynizm literacki.

(Dokończenie.)

Utwór Pietra Aretina jest kawałkiem życia oglądanego sub specie prostytucji — objawu chyba nie najistotniejszego i najciekawszego w okresie renesansu. Utwór Pietra Aretina charakteryzuje właściwie tylko jedną osobę — starą, „wysłużoną“, ordynarną kurtyzanę — pozatem zaś wszystkie inne typy (wspomniane w dialogu) omawia z punktu widzenia... hojności wzgl. skąpstwa w stosunku do kurtyzan.

„Żywoty pań swowolnych“ Brantome'a posiadają wielką wartość, dla każdego człowieka poważnie interesującego się życiem minionych okresów.

Utwór Pietra Aretina może **naprawdę** zainteresować jedynie — współczesne nam „panie swowolne“ służąc im radą i nauką i setnymi „trick'ami“ pomocnymi przy wykonywaniu swo-wolnej miłości i okradaniu amantów i jako taki jest idealnym elementarzem dla polskich prostytutek — n. b. umiejących czytać „drukowane“.

Tendencja Brantome'a była satyra Satyra ta — choć utrzymana w tonie wesołym, często rubasznym — nie jest nigdzie **umyślnie trywialna.** Utwór, natury rzeczy — jako satyra — ma charakter dodatni — działa dydaktycznie, **umoralniająco.**

W książce Pietra Aretina tendencji umoralniających nie widać. Odnosi się natomiast wrażenie, jakoby autor z całą lubością „babrał się“ w nieprzyzwoitościach, smakując w najpospolitszych, najordynarniejszych sytuacjach, myślach i gestach. Odbija się to i na języku, na stylu obu dzieł.

Język Brantome'a dosadny i często realistycznie brutalny, unika jednak o ile możności niepotrzebnych konieczne drażliwości. Język Brantome'a jest językiem Rabelais'go i Villona — filarów prozy i poezji starofrancuskiej — i inny być nie mógł. Język Brantome'a nie obrażał ówczesnych uszu, był bowiem — w tejże formie, jak u pisarza — używany na dworze królewskim, w komnacie zamkowej i na ulicy. Brantome pisał, jak umiał najlepiej, jak sam mówił i jak wokrąg niego mówiono.

Literacki język renesansu był inny — miał już swojego Petrarcę i Dantego, Boccacia i Ariosta i cały szereg subtelnych artystycznie doskonałych **pracowników, którzy u**czynili zeń instrument o ogromnej skali dźwięków, o niezmiernym zasobie słów, zwrotów, określeń, metafor i przenośni — niekonieczne realistycznie brutalnych i gminnych. Sam Aretino umiał zresztą pisać inaczej — dowodem niezliczone listy, wiersze i utwory prozą — taki więc a nie inny styl „Djalogu Nanny z Pippą“ był chyba umyślny. Niepodobna wprost jednego zdania zacytować z omawianej książki — roi się w niej od powtarzanych po X-kroć najtrywialniejszych, najordynarniejszych świństw, które autor o ile możności prowokuje i wywabia z djalogu, nie unikając ich nigdy — nawet tam, gdzie to jest najłatwiejsze i najprostsze. Zresztą nawet ludzi współczesnych sobie raził Aretino i obrażał bezceremonialnością swojego języka — już w r. 1524. musiał opuścić Rzym, wskutek zgorszenia wywołanego przez „22 sonety rozpustne“, ilustracje do sztychów Giula Romana!

Pozatem jeszcze jedno: Brantome nie pisał dla pieniędzy, ale z artystycznej konieczności. „Żywoty pań swowolnych“ są jego jedynem dziełem, w którem zawarł wszystko co miał do powiedzenia. Pietro Aretino uważał pióro za narzędzie **do wymuszania pieniędzy** z kieszeni ludzi bogatych. W miarę potrzeby łasił się i przeklinał, pisał niesmaczne do obrzydliwości pochlebstwa i równie niesmaczne potwarze i paszkwile, kłamał i łgał, groził i przepraszał, był pobożny i rozpustny — za pieniądze.

Dlatego też może — mimo istotny ogromny talent — nie pozostawił po sobie nic wartościowego...

Jeżeli zestawiamy już Brantome'a z Aretinem, spróbujmy, w myśl zdania o kongenjalności tłumaczy i twórców, zestawić dwóch tłumaczy obu książek: p. Boya i p. Boyé. — Paradoksalność zestawienia występuje już i w dźwięku nazwisk...

Boy przetłumaczył Moliera, Mariveaux'a, Brantome'a i Pascala, Balsaca i Gautiera, Descartes'a, Rabelais'go i tylu, tylu innych. Z odtworzył najważniejsze etapy całych stuleci literatury francuskiej w języku polskim. Boy nie gonił za senzacją wyłącznie — miał na oku pewne cele szlachetniejsze: korzyść polskiej literatury. Boy znalazł dla każdego z przekładanych przez się twórców doskonały, zwarty i stylowo wierny język. Czy wielu ludzi kupiło jego tłumaczenia Pascala i Descartes'a?

P. dr. Boyé mógł spolszczyć Leopardiego, Manzoniego, Cardno-

Na posiedzeniu komisji robót publicznych p. Hausner referował projekt ustawy o rozbudowie miast. Uchwalono rezolucję p. Silbersteina wzywająca Rząd, aby natychmiast przystąpił do wykonania ustawy o rozbudowie miast i wydał niezwłocznie rozporządzenie wykonawcze, oraz aby do dni 8-miu przedłożył zapowiedziane nowelę do ustawy z dnia 25. września 1923 r. o rozbudowie miast. Przyjęto rezolucję p. Hausnera, wedle której komisja robót publicznych stwierdza, że ustawa o rozbudowie miast jest celowa i jedynie prowadzi do rozwiązania kwestii mieszkaniowej. Komisja stwierdza ścisłą łączność tej ustawy z ustawą o ochronie lokatorów.

Na posiedzeniu komisji zagranicznej dokonano wyboru prezydjum. Przewodniczącym wybrany został Jan Dębski (Piast), zastępcą Kozicki, sekretarzem p. Kosmowska.

Na posiedzeniu komisji morskiej wybrano przewodniczącym p. Kryńskiego (Z. L. N.), zastępcą p. Adama Chądzyńskiego, sekretarzem p. Niedzielskiego.

Na komisji budżetowej zreasumowano uchwałę dotyczącą Polskiego Banku krajowego w przedmiocie upoważnienia Ministra skarbu do zaciągnięcia w Polskim Banku Krajowym pożyczki w wysokości do 2 miljardów marek. Następnie uchwalono, że przy obliczaniu budżetu przyjęta będzie zasada, iż za podstawę służyć ma rachunek następujący: 1 złoty polski równa się 3.600 mkp., co odpowiada kursowi złotego polskiego w czasie sporządzania budżetu, tj. w połowie stycznia r. b. Po referacie p. Knothego przyjęto pozycje budżetowe Prezydenta Rzeczypospolitej, prezydjum Sejmu i Senatu, oraz najwyższego trybunału administracyjnego. Do budżetu Sejmu i Senatu wstawiono fundusz w wysokości 10.000.000 mk. na wmurowanie tablicy pamiątkowej śp. Prezydenta Rzeczpospolitej Narutowicza.

Na komisji przemysłowo-handlowej rozpatrywano projekt ustawy o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością. Ukończono drugie czytanie.

---

ciego... Ale p. dr. Boyé chciał dostarczyć lektury paskarzom, chamom i snobom nowozbogaconym. P. dr. Boyé wybrał Aretina „Jak stara kurtyzana uczyła młodą kurtyzanę“ i przypuszcza, że książka pójdzie! Przetłumaczył ją żargonem, ani archaicznym, ani współczesnym — mieszaniną prostackich wyrażeń, zbieraniną naciąganych, „stylowo robionych“ zwrotów.

„Pietro Aretino?“ — myśli snob spekulujący na dolarach czy cukrze — „To jest klasyczna literatura. To jest do „ogólnego wykształcenia“ potrzebne. A przytem lektura bardzo przyjemna! P. dr. Edward Boyé cel swój osiągnął:

1-o Znalazł wydawców.

2-o Książka została przez prokuratorję krakowską skonfiskowana i obecnie ma „proces“ w okręgu warszawskim.

3-o Prasa robi ze „sprawy“ sensację.

4-o Książkę będą czytać ludzie, którzy język Aretina, jak może nikt w Polsce, zrozumieją. Poznają w nim swój język potoczny — domowy i towarzyski.

I książka — niestety — pójdzie...

Projekt „konstytucji“ sowieckiej.

Zwołanie sesji „Wcika“ dla obrad nad „konstytucją“. — Centralistyczne zapędy Moskwy. — Opór republik „federacyjnego związku“. — Zamiar zniesienia systemu „federacji“.

(Telegram własny „Gazety Lwowsk.“).

Pogranicze polsko-sow. 11. czerwca.

(E.) Donoszą tu z Moskwy: 25. czerwca rozpocznie się nowa sesja „Wcika“, tj. komitetu wykonawczego rządu sowieckiego, na której **ma także ostatecznie rozstrzygnąć się kwestję tzw. „Konstytucji związku socjalistycznego republik rosyjskich“.** Jak wiadomo, pierwotny projekt tej **konstytucji** — o ile w stosunku do zasad i formy ustroju sowieckiego wogóle można stosować ten wyraz — został opracowany przez „zgromadzenie ustawodawcze“ sowietów, które odbyło się w grudniu r. ub. Jednak **ze strony wyższych organów władzy poszczególnych republik,** wchodzących w skład „związku federacyjnego“, projekt ten wywołał niezliczoną ilość zmian, uzupełnień i dodatków, dążących **do większego zapewnienia samodzielności 27 krajów tworzących „związek“.** Poszczególne republiki równocześnie żądają ograniczenia centralnego „Wcika“. Dalej planowane jest utworzenie tzw. „drugiej palaty“ (rodzaj senatu), lecz ma się ona ukonstytuować **nie na podstawie wyborów,** a jako reprezentacja **poszczególnych krajów federacyjnych.** Ciekawem jest, że „Wcik“ ze zrozumiałych motywów **broni pierwotnej redakcji „konstytucji“ i wypowiada się przeciw dopuszczeniu jakichkolwiek zmian. — „Konstytucja“ ma wejść w życie natychmiast po jej zatwierdzeniu przez „Wcik“,** aczkolwiek jej ostateczne zatwierdzenie odbędzie się dopiero na drugiem „zgromadzeniu ustawodawczem“ nowego związku republik, który ma zastąpić dotychczasową „federację“.

Nowy szef sztabu objął urzędowanie.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 13. czerwca.

(M.) Przyjechał już z Paryża do Warszawy gen. Stanisław Haller wezwany telegraficznie przez Prezydenta Rzeczypospolitej. Natychmiast po przybyciu udał się on do Belwederu, gdzie odbył konferencję z P. Prezydentem Rzeczypospolitej. Jak słychać, dziś w południe zdaje dotychczasowy szef sztabu Piłsudski swe urzędowanie następcy gen. Stanisławowi Hallerowi.

Pos. Mączyński w obronie pos. Strońskiego.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 13. czerwca.

(M.) „Kurjer Poranny“ notuje pogłoskę, że prezes Komisji wojskowej p. Mączyński zwrócił się w ostatnich dniach kilkakrotnie do kierownika Ministerstwa spraw wojskowych z żądaniem udzielenia Sejmowi satysfakcji z powodu znieważenia p. Strońskiego przez por. Radońskiego. Gen. Osiński najpierw ustnie, a następnie pisemnie odmówił podobno kategorycznie żądaniu p. Mączyńskiego.

Z gospodarki finansowej Rządu polskiego.

Popularność bonów złotych. — Podwyższenie podatku od nafty i benzyny. — Tysiąckrotna podwyżka grzywien karnych. — Budżet min. sprawiedliwości. — Sprawa „obniżania“ kursu marki niem. — Ograniczenie wkładów złotowych.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Warszawa, 13. czerwca.

Popyt na bony złote wzrasta. Jeden tylko oddział P. K. K. P. sprzedał ich w dniu 7. czerwca za 324.580 złotych, 8. czerwca za 815.591 zł., a 9. czerwca za 960.969 złotych.

*

Minister skarbu nałożył dodatkowy podatek od zużycia na benzynę w wysokości 55 tys. mk. za 100 kg., na naftę 25 tys. mk. za 100 kg.

*

Rada Min. uchwaliła podwyższenie grzywien w obowiązującej w b. zaborze austr. ustawie karnej skarbowej. Grzywny tam zawarte podwyższone zostają tysiąckrotnie.

*

Według preliminarza budżetowego dochody min. sprawiedliwości na rok bieżący przewidziane są na 2.607 tys. zł. pol., wydatki na 40.345 tys. zł. pol. Wydatki na wymiar sprawiedliwości wynoszą 92.119.702 mp., na więziennictwo 44.406.316 mp.

*

Minister Grabski zaprzecza stanowczo, jakoby Rząd polski przedsięwziął jakąkolwiek akcję w celu obniżenia marki niem. Faktem jest tylko, że Rząd polski wykupuje marki polskie w Berlinie markami niem., co może przyczynić się pośrednio do obniżenia waluty niem.

*

P. K. O. ograniczyła wysokość wpłat złotowych w kasach P. K. O. do 50 złotych polskich na jedną książeczkę oszczędnościową dziennie.

Kronika telegraficzna.

Poseł Rzeczypospolitej w Londynie p. Skirmunt przybył wczoraj do Warszawy.

— W niedzielę przybył do Warszawy b. min. zdrowia dr. Chodźko, aby zdać sprawę z obrad międzynarod. komitetu hygieny publ., w których brał udział jako delegat Polski.

— Prezydent Rzpltej Polskiej w porozumieniu z Senatem m. Gdańska udzielił exequatur posłowi Herbertowi von Dürxen konsulowi generalnemu Rzeszy niemieckiej w Gdańsku.

— Świeżo mianowany przez Horthiego węgierski min. spraw zagran. Darnvary wyraził ubolewanie z powodu mowy Ninczicza, która była mocno nieprzychylna dla Węgier. Węgry są gotowe do wypełnienia zobowiązań wedle swej możności, ale i ze swej strony żądają Węgry od sąsiadów poszanowania zawartych traktatów.

— Przedstawiciele aljantów w Lozannie zawiadomili delegacje turecką, że ustępstwa ich wobec Turków doszły już do ostatecznych granic. Odpowiedź Turcji oczekiwana jest w ciągu 5 dni.

— Policji w Belgradzie udało się wpaść na trop spisku, mającego na celu zamordowanie premiera Pasicza.

— Agenci sowieccy aresztowali wszystkich oficerów, którzy mieli poruczone zaofiarowanie komendy nad wojskami rosyjskiemi wielkiemu księciu Mikołajowi.

— Policja rumuńska aresztowała agenta niemieckiego przebranego w mundur wojsk rumuńskich. Ze znalezionych przy nim dokumentów wynika, że pośredniczył on w stosunkach niemiecko-rosyjskich i że rząd sowiecki zaopatruje monarchistów niem. w broń i pieniądze.

Sowieckie złoto na propagandę.

18 skrzyń złota na akcję wywrotową na Zachodzie i w Azji.

(Telegram własny „Gazety Lwowsk.“).

Pogranicze polsko-sow. 12. czerwca.

(E.) Z Rygi donoszą: **Przybył tu okręt „Maes“,** na którym bolszewicy przywieźli z Petrogradu **olbrzymi transport złota w monetach pięcio i dziesięcio rublowych. Transport zawiera 18 skrzyń złota.** Dokąd i na jaki cel jest ten transport przeznaczony — niewiadomo. Krążą jednak pogłoski, iż złoto to, wynoszące wartość wiele miljardowa bolszewicy skierują dalej do jednego z państw zachodnich do dyspozycji swych „przedstawicieli dyplomatycznych“. Między innemi złoto ma być użyte na wzmocnienie propagandy komunistycznej w Azji.

Amerykańscy uczeni w podróży po Polsce.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 12. czerwca.

W piątek 15. czerwca br. przybędzie rannym pociągiem do Dziedzic grono uczonych amerykańskich pod przewodnictwem Dra Monroe celem szczególnego zwiedzenia ziem polskich. Pobyt w Polsce naznaczono do 1. lipca b. r. Wedle programu podróży udadzą się goście amerykańscy wprost do Warszawy, gdzie zatrzymają się do wtorku 19. b. m., poczem wyjadą do Łodzi. Stąd następnego dnia wieczór wyjadą do Poznania — a z Poznania 23 b. m. do Katowic i dalej przez Kraków do Zakopanego. Dnia 25. bm. wróca Amerykanie do Krakowa, gdzie pozostaną **do 27. b. m., w którym to dniu wyjadą do Lwowa.** Wyjazd ze Lwowa nastąpi 29. czerwca b. r. wprost do Wilna. Dnia 1. lipca b. r. opuszczą goście amerykańscy Polskę i udadzą się przez Turmont do Rygi. Ministerstwa Oświecenia publiczn. i Kolei żelaznych poczyniły zarządzenia, by uczonym amerykańskim ułatwić podróż i pobyt w Polsce.

Dyrekcyjna Rada kolejowa we Lwowie.

Lwów, 12 czerwca.

Onegdaj odbyło się w gmachu Dyrekcji kolei państwowych posiedzenie lwowskiej dyrekcyjnej Rady kolejowej. Brali w niem udział niemal wszyscy członkowie Rady, zarówno mianowani, jak i przedstawiciele odnośnych ciał politycznych i gospodarczych. Z ramienia Zarządu kolejowego dawali wyjaśnienia i uczestniczyli w obradach dyrektorowie poszczególnych wydziałów dyrekcyjnych z Prezesem Dyrekcji, inż. Barwiczem na czele, który przewodniczył obradom. Zgłoszone przez członków Rady liczne wnioski odnoszą się zarówno do spraw ruchu kolejowego i trakcji, jak i do spraw przewozowo-taryfowych oraz obrotu handlowego. Wnioski te po przeprowadzonej dyskusji przyjęła Dyrekcja do dalszego rozpatrywania i załatwienia względnie przedłożenia Ministerstwu kolei żel.

Kronika.

Środa, 13 czerwca: rz. kat. Antoniego z P.; gr. kat. Jeremija, słow. Chwtomira.

Wyjaśnienie urzędowe. W ostatnich dniach w niektórych dziennikach pojawiły się alarmujące wiadomości o zmianach personalnych w administracji państwowej, przyczem jako rzekomy powód uwalniania ze służby dzienniki podawały przekonania polityczne. W związku z tem „Gazeta Warszawska“, organ rządowy, zamieszcza notatkę na podstawie informacji autorytatywnych kół, że Rząd obecny nie ma zamiaru zwalniania urzędników ze względu na ich przekonania polityczne. Przy wszelkich zmianach Rząd kierować się będzie każdorazowo jedynie względami objektywnymi.

Przestroga dla poborowych. Według powziętych wiadomości zgłaszają się do poboru rocznika 1902 poborowi bez należytych dokumentów. Zwraca się przeto uwagę interesowanych by ściśle stosowali się do ogłoszeń wydanych w tej sprawie i bez potrzebnych dokumentów przed komisją nie stawali. Każdy z interesowanych winien nadto mieć przy sobie stwierdzenie tożsamości osoby. Poborowi nie jawiący się przed komisją we właściwym terminie pociągnięci będą do surowej odpowiedzialności.

Postulaty prasy. Z Warszawy donoszą: Postulaty prasy, zgłoszone na ogólno-krajowym zjeździe dziennikarzy, zwołanym swego czasu z inicjatywy b. Premjera gen. Sikorskiego, zostaną załatwione w najbliższym czasie. Referat w tej sprawie przydzielony został referentowi Prezydjum Rady Ministrów, dr. Felklowi. Ogólne kierownictwo tych spraw powierzone zostało Wiceministrowi Studzińskiemu.

Posiedzenie Rady miejskiej odbędzie się w czwartek 14. bm. o godz. 6 popoł. w sali posiedzeń Rady miejskiej. Na porządku dziennym aż siedem projektów podwyżek najrozmaitszych opłat. Prawdziwy a smutny znak czasu, w jakim żyjemy. Na zakończenie dalsza dyskusja budżetowa.

Francuska delegacja rolnicza została przyjęta przez Prezesa Ministrów Witosa. Imieniem gości przemówił senator Noulens, który wyraził podziw dla dotychczasowej naszej pracy i wyników osiągniętych na polu rolnictwa. Uczestnicy wycieczki przekonali się naocznie oraz z obrad Zjazdu Kółek rolniczych, że mała własność, zarówno jak wielka, wykazują rzetelną wiedzę rolniczą.

Rektorem Uniwersytetu Jagiellońskiego na rok 1923/4 został wybrany prof. filologii dr. Jan Łoś.

Wieczór Kazimiery Rychterówny. W czwartek 14 bm. o godz. 8 wieczór w sali Instytutu Technologicznego (Bourlarda 5) odbędzie się wieczór recytatorski znakomitej artystki p. t.: „Młoda Polska“ z programem, obejmującym utwory Wyspiańskiego, Kasprowicza, Żeromskiego, Rydla, Staffa, Jedlicza i Maluszyńskiego. Jest to III. wieczór z cyklu, urządzanego przez akad. Koło Polonistów, a cieszącego się wybitnem uznaniem i powodzeniem. Bilety po cenach bardzo przystępnych sprzedaje księgarnia Seyfartha (przy ul. Akademickiej).

Kolonja „Dzieci na wieś“ w Rabce. Zebranie rodziców odbędzie się we czwartek 14 bm. o pół do 4 w szkole męskiej Mickiewicza. O godz. 4 także oględziny lekarskie dziewcząt, a 15. bm. o godz. 4 chłopców.

Popis publiczny chłopców i dziewcząt w Zakładzie ciemnych przy ul. św. Zofii l. 31 odbędzie się w czwartek dnia 14. 14. bm. o godz. 5 po południu.

Wojna domowa w Bułgarji.

Starcia między chłopami a wojskiem. — Rzekoma armja Stambolijskiego. — Stanowisko zagranicy. — Oświadczenie posła bułgarskiego w Paryżu. — Dymisja ministrów Stambolijskiego. — Pościg za Stambolijskim. — Kompromitujące dowody. — W miastach spokój. — Stambolijski przygotowywał rzeź inteligencji.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Sofja, 12. czerwca.

Według relacji nadeszłych z Belgradu i Rzymu w wielu miejscowościach Bułgarji doszło **do gwałtownych starć między wojskiem a chłopami.** Stambolijski rozporządzać ma **armją chłopską złożoną z 50.000 dobrze uzbrojonych ludzi.** Zagranica wyczekuje z naprężeniem rozświetlenia się sytuacji i czyni kroki zapobiegawcze, by niedopuścić do ewentualnego pogwałcenia zawartych traktatów. Szczególnie interesowana w tej mierze **Jugosławia wysłała silne oddziały wojskowe na granicę. Przedstawiciel nowego rządu bułgarskiego w Paryżu złożył uspokajające oświadczenie,** że nowy rząd, aczkolwiek tylko prowizoryczny, będzie się starał legalnie wykonać traktat w Neuilly, ale też **będzie się stanowczo domagał dostępu do morza Egejskiego.** W polityce wewnętrznej nowy rząd nie będzie wywierał żadnego nacisku na którąkolwiek z klas społecznych, owszem pomyśli o poważnej reformie agrarnej, tylko wszelkie zakusy agitacyjne komunistów zagranicznych będą bezwzględnie tępione. **Ministrowie Stambolijskiego podpisali w więzieniu prośby o dymisję.**

*

Warszawa. (M.) Rzymska „Tribuna“ podaje, że b. min. Anastasow organizuje podobno w okolicach Radomira oddziały przeciwrewolucyjne. Również organizuje opór chłopski poseł chłopski Tomianow.

Z Belgradu telegrafują, że **pierwsze wiadomości o aresztowaniu Stambolijskiego okazały się nieprawdziwe. Stambolijskiemu udało się w towarzystwie 30 oddanych sobie ludzi uciec w góry.** Rząd rewolucyjny **zarządził za Stambolijskim pościg, wysyłając za nim kilka szwadronów kawalerji.** W posiadłości byłego **premjera znaleziono olbrzymi magazyn broni i amunicji.** Równocześnie znaleziono kilkanaście miljonów w obcych walutach, w tem około 1 miljona franków szwajcarskich. **Zwolennicy Stambolijskiego wspierani przez gwardję narodową stawiają tu i ówdzie opór wojskom rewolucyjnym. W miastach panuje spokój.** W budynku straży ogniowej w Sofji wykryto wielki magazyn broni przeznaczony, jak się zdaje dla gwardji Stambolijskiego. **Nowy rząd jest w posiadaniu dowodów, że Stambolijski przygotowywał wspólnie z komunistami na najbliższe dnie rzeź inteligencji w Sofji.**

(h) **Gajowy zastrzelił swego kolegę.** Onegdaj w lasach brodzkich gajowy Reczyszyn, idąc drogą radziwiłłowską spotkał wydalonego gajowego Burzyńskiego, który czując żal do Reczyszyna, iż ten go pozbawił posady, poczał mu się odgrażać. Reczyszyn sądząc, że Burzyński ma w rękach broń, wezwał go do zatrzymania się, a gdy Burzyński nie usłuchał strzelił do niego z odległości 3 kroków i zabił go na miejscu.

(h) **Zaginięcie czy uprowadzenie?** Jan Korendowicz z Podhajec doniósł policji, że przed kilku dniami jakiś mężczyzna uprowadził mu 23-letnią córkę, Emiljię. Za zaginioną wszczęto dochodzenia.

(h) **Kradzieże.** Z pracowni krawieckiej Heleny Czajkowskiej, przy ul. Tarnowskiego 22, skradziono suknie i materje, wart. 3 milj. — Na głównej poczcie, w czasie nadawania depeszy, skradziono Alfredowi Fidererowi z kieszeni 3 milj. mp. w gotówce i dokumenty.

W Zakładzie naukowo-wychowawczym Zgromadzenia „Sacré-Coeur“ we Lwowie odbędą się wpisy do gimnazjum humanistycznego (klasy I—VIII) i do VI klasy licealnej, oraz do szkoły powszechnej w dniach 18. i 19. czerwca b. r.

Egzamina wstępne odbędą się dnia 25. czerwca. Zakład rozszerza w tym roku pensjonat. Otwiera osobno Internat dla 24 uczenic starszych, oddających się wyższym studjom.

Z teatrów lwowskich

Repertuar Teatru Wielkiego:

Czwartek 14 czerwca o g. 7.30 „Popas króla Jegomości“, komedja w 3 akt. A. Siedleckiego.

Piątek 15 czerwca o g. 7.30 „Hugenoci“, opera w 3 akt. Mayerbeera (gościnny występ Gruszczyńskiego).

Repertuar Teatru Małego (Gródecka).

Czwartek 14 czerwca o g. 7.30 „Świderek“, kom. w 3 aktach.

Piątek 15 czerwca o g. 7.30 „Świderek“, kom. w 3 aktach.

Repertuar Teatru Nowości.

Czwartek 14 czerwca o g. 7.30 „Królowa Tanga“, operetka w 3 aktach Lehara, premjera.

Piątek 15 czerwca o g. 7.30 „Królowa Tanga“, operetka w 3 akt. Lehara.

Z MUZYKI.

(Występy Adama Didura i Reny Pfiffer-Lax.)

Lwów, 13. czerwca.

Afisz zapowiadający przedstawienie „Żydówki“ Halevy'ego z współudziałem Adama Didura i nieznanej nam dotąd prymadonny opery wiedeńskiej p. Pfiffer-Lax, podziałał bardzo atrakcyjnie: widownia Teatru Wielkiego zapełniona była po brzegi. Kardynał Brogni, to znakomicie opracowana i porywająco pięknie kreacja Didura, postać już niejednokrotnie podziwiana i uznana przez krytykę. Do licznych i entuzjastycznych superlatywów najsumienniejszy nawet sprawozdawca nie zdoła dodać niezawodnie jakiegoś zwrotu w ocenie niespodziewanego. Co najwyżej możnaby zaznaczyć, że prócz popisowych dla wykonawcy tej partji ustępów (scena przekleństwa i duet z Eleazarem w więzieniu) podkreśla wspaniała interpretacja Didura cały szereg momentów, które zazwyczaj niestety mijają bez głębszego wrażenia. Mam na myśli akt I. a przedewszystkiem djalog z Eleazarem i pierwszą arję kardynała. Już wówczas, zarysowuje się okazale potężny artyzm odtwórczy słynnego śpiewaka i aktora, oparty o współdziałanie przedziwnie pięknej kantyleny, deklamacji, gry scenicznej i wszelkich innych najwykwintniejszych środków decydujących o nadzwyczajnym sukcesie. Jednem słowem: w następnych odsłonach potęgują się tylko owe wrażenia wywołane już poprzednio, zanim jeszcze inni przedstawiciele tej postaci dobiedz mogą do kulminacyjnego punktu popisu wokalnego i scenicznego. Kreacja Racheli świadczyła o pierwszorzędnie artystycznej indywidualności p. Reny Pfiffer-Lax. Głos wydatny, szlachetnie zabarwiony, o charakterze wybitnie dramatycznym, dykcja wzorowa, gra sceniczna umiejętna a co więcej, pełna temperamentu i owego rozmachu, który jedynie wyłonić się może z prawdziwego talentu, a wydoskonalonym być może wyłącznie na scenach światowych. Sposób wyzyskiwania tego znakomitego materiału wokalnego nie zawsze jest wolnym od przesady, lecz nadmiar tego przejęcia się swem zadaniem bardzo rzadko razi. Artyzm aktorski p. Reny Pfiffer jest niezwykły, przerastający poziom tego waloru u innych śpiewaczek operowych. Sukces tej doskonałej, pełnej wyrazu dramatycznego Racheli był wielki i rzetelnie zasłużony, a piękną jej kantylenę i dzielny sposób dominowania tego sopranu nad zespołem oklaskiwano serdecznie.

Partje Eleazara odśpiewał p. Michał Prawdzic i wykazał mimo chwilowej może niedyspozycji wokalnej sporo bardzo udatnych i szczęśliwych momentów. Kantylena, często zmienna na punkcie zabarwienia głosu i cokolwiek niejednolita, tym razem nie stanęła na wysokości śpiewaka tej miary, jak p. Prawdzic, który zazwyczaj porywa audytorium, a onegdaj odniósł rzetelny tylko „succès d'estime“. Występ p. Prawdzica zapowiedział dopiero w ostatniej chwili reżyser opery p. Pasławski.

Fr. Neuhauser.

BILANS POCZTOWEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI W WARSZAWIE

po dzień 31 grudnia 1922 r.

1.	Pozostałość w Kasie	821,197.244·78	1.	Fundusz zapasowy	73,565.665·20
2.	Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa w/m.	2.569,080.075 11	2.	„ emerytalny	7,755.244·[illegible]
3.	„ „ „ „ oddz. Katowice	699,529.397·35	3.	„ amortyzacyjny	41,610.720·35
4.	Urzędy Pocztowe	21.193 081.424·14	4.	Wkłady czekowe	55.338,637.544·24
5	Papiery Wartościowe Własne	20.312,318.497·16	5.	„ oszczędnościowe	5.296,273.325 38
6.	Lokaty gwarancyjne	23.144 584.471·88	6.	Przekazy wysłane do wypłaty	8 917,625.813·06
7.	Nieruchomości	4.396,012.703·86	7	Sumy przechodnie	3 501,732 684·64
8.	Ruchomości	116,016 289·47	8.	Czysty zysk	676,769.229·10
9	Zaliczki	367,844·586 07			
10.	Różni	234.305.536·15			
		73.858 970.225 97			73.858,970.225·97

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW

Wydatki budżetowe pg. specyf.	1.926,896.138·69	Dochody budżetowe (wg. specyfik)	2.603,665.367·79
Czysty zysk	676 769.229 10		
	2 603 665.367 79		2.603,665.367·79

Prezes Pocztowej Kasy Oszczędności (—) *H. J. Linde*

Komisja rewizyjna: *A. Goerne, A. Dubieński, S. Lipiński, C. Łagiewski, M. Schneider.*

Naczelnik Centralnej ... Obrachunków (—) *A. Janowski*

Urzędowa Cedula Giełdy Lwowskiej

Nr. 127. **Środa, 13. czerwca 1923.** **Waluta markowa.**

A. Kursa efektów.

Kategorje:	Wart. nom.	Ostatnia dywid.	Płacą:	Żądają:	Transakcje	Uwagi
I. Papiery państwowe.						
4% Państwowa poż. Prem. z r. 1920	1000	—				
II. Listy zastawne. (bez kuponu bież.)						
4½% Banku hip. gal.		—				
4% Banku hip. gal.		—				
4½% Bk kred. ziem. gal.		—				
4½% Banku Małopolsk.		—				
4½% Banku hip. zemel.		—				
4½% Polsk. Bk kraj.		—				
4% Polsk. Banku kraj.		—				
4½% Tow. kred. galic. ziemskie		—				
4% Tow. kred. gal. ziem.		—				
III. Obligl. (bez kuponu bież.)						
4½% Komun. Pol. Banku kraj.	za 100 Marek	—				
4% Komun. Pol. Banku kraj.		—				
4% Kolej. lokalnej Pol. Banku kraj.		—				
4% Pożyczki kraj. gal. z roku 1893		—				
4% Pożyczki kraj. gal. z roku 1904		—				
4% Pożyczki kraj. gal. z roku 1905		—				
4% Poż.-kr. gal. z roku 1908 (szkolna)		—				
4½% Pożyczki kraj. gal. z roku 1913		—				
4½% Pożyczki kraj. gal. z roku 1914		—				

Kategorje:	Wart. nom.	Ostatnia dywid.	Płacą:	Żądają:	Transakcje	Uwagi
IV. Akcje.						
a) Bankowe:						
Bank akc. Związk.	280	70				
Bank akc. hipot.	280	120				
Bank handl. w Poznaniu	1000	300				
Bank Małopolski	280	35				
Bank powsz. kredytowy	280	42				
Bank Przemysłowy	280	42				
Bank Rolniczy S. A.	1000	250				
Bank Ziemski kredyt.	280	84				
Bank Zemelny	280	42				
b) Przemysłowe:						
Agrochemia fabr. szt. naw.						
Browary lwowskie	500	500				
Chodorów fabr. cukru	140	140				
Ćmielów fabr. porcelany	1000	200				
Gafota fabryka Obuwia	140	28				
Galicja Rafinerja nafty	140	300				
Górka fabryka cementu	140	15 40				
Karpalit zakłady litogr.	140	70				
Krakus f. wódek Krakow.	280	186				
Niemojowski fabr. pap.	1000	90				
Oikos Zakł. przem.-drzew.	1000	300				
Parowozy S. A. bud. masz.	500	60				
Pezet Pow. Zakł. bud.	500	200				
Pocisk zakłady amunicji	350	—				
Polska Nafta przem. wiert.	500	100				
Polskie Tow. Budowlane	500	225				
Potęga Tow. huty żel.	10000	1500				
Rakszawa fabryka sukna	140	100				
Siersza zakł. elektr.	200	24				
Siersza górn. zakłady	140	—				
Tepege górn. zakłady	700	140				
Tesp. tow. ekspl. soli	1000	150				
Ursus fabryka motorów	500	180				
Zieleniewski fabr. masz.	140	170				
c) Handlowe:						
Polski Glob	500	100				
Polbal						
Polskie Tow. Handlowe	140	70				
Polsot	1000	600				
Wawel	500	100				
Żegluga Polska	140	28				

V. Waluty i Dewizy.

Kategorje	Bilety bankowe.			Czeki, przekazy i wypłaty.			Uwagi
	płacą	żądają	transakcje	płacą	żądają	transakcje	
Dolary amerykańskie	80 250·—	80 750·—	79500—81000	80750	81250	79300—81000	
Dolary amerykańskie (drobne)	79.500·—	80 000·—	—	—	—	—	
Dolary kanadyjskie	77.500·—	78 000·—	—	—	—	—	
Dynary	800·—	820·—	—	820	840	—	
Funty szterlingi	376.000·—	378 600·—	—	376000	378000	375—378000	
Franki belgijskie	3.975·—	4.025·—	—	3975	4025	—	
Franki francuskie	4 975·—	5 025·—	4900—5000	5075	5125	4900—5100	
Floreny holenderskie	—	—	—	31700	32300	32000	
Franki szwajcarskie	13 800·—	14 800·—	—	13800	14800	14000—14600	
Korony austrjackie	1 14	1·16	1 15	1 15	1 18	1·15—1 18	
Korony czesko-słowackie	2 380·—	2 420·—	—	2400	2450	2420—2425	
Korony duńskie	—	—	—	—	—	—	
Korony norweskie	—	—	—	—	—	—	
Korony szwedzkie	—	—	—	—	—	—	
Korony węgierskie	14 00	14 40	—	14 3[illegible]	14 70	—	
Lei rumuńskie	380·—	420·—	400	380	420	—	
Liry włoskie	3760·—	3.800·—	—	3780	3820	—	
Marki niemieckie	0·85	0 90	—	0·87	0 92	0·89—0 90	

B. Kursa Zbożowe.

Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego, miejsce stacja załadowania.	Ceny od	Ceny do	Uwaga
PSZENICA krajowa 71/72 ex 1922 r.	—	—	
ŻYTO małopolskie 65 ex 1922 r.	133000	135000	
JĘCZMIEŃ: małopolski browarniany przemysłowy	115000	120000	
JĘCZMIEŃ: małopolski ex 1922	—	—	
OWIES: małopolski ex 1922 r.	155000	158000	
KUKURUDZA: krajowa	—	—	
KUKURUDZA: rumuńska stacja Śniatyn	—	—	
ZIEMNIAKI jadalne	—	—	
FASOLA: biała	—	—	
FASOLA: kolorowa	—	—	
GROCH: polny	—	—	
GROCH: Victoria	—	—	
GROCH: ½ Victoria	—	—	
BOBIK:	—	—	
WYKA:	—	—	
MIESZANKA: pastewna w ziarnie	—	—	
ŁUBIN:	—	—	
GRYCZKA:	—	125000	

Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego, miejsce stacja załadowania.	Ceny od	Ceny do	Uwaga
MĄKA: żytnia 70 proc. Loco Lwów	—	—	
MĄKA: żytnia proc. Loco Lwów	—	—	
MĄKA: pszen. 70 proc. Loco Lwów	—	—	
MĄKA: pszen. 50 proc. Loco Lwów	—	—	
MĄKA: pszen. 40 proc. Loco Lwów	—	—	
OTRĘB: pszen.	—	—	
OTRĘB: żytni	—	—	
MAKUCHY: lniane i konopne	—	—	
MAKUCHY: rzepakowe	—	—	
WORKI: jutowe wyrobu Stradom. Warta Częstochowianka 75 kg. za sztukę	—	—	
WORKI: używane, dobre, za sztukę	—	—	
KONICZYNA czerwona krajowa naturalna	—	—	
SŁOMA prasowana	—	—	
SIANO wołyńskie	—	—	
SIANO słodkie krajowe prasowane	—	—	
LEN	—	—	
KASZA HRECZANNA	—	—	
KASZA JĘCZMIENNA	—	—	
KAPUSTA KWASZONA	—	—	
PĘCAK	—	—	

Sekretarjat Giełdy.

Generalny Sekretarz Dr. Paneth.

EKONOMISTA

STACJE TELEFONICZNE GIEŁDY.

Sekretarjat Giełdy, ul. Akademicka l. 17, I. p. 299
Sala zebrań Giełdy pieniężnej, ul. Akademicka l. 17 w parterze:
telefon międzymiastowy 52
telefon lokalny 765
Sala zebrań Giełdy zbożowej, ul. Rejtana l. 6, I. p. 962
Generalny Sekretarz: Dr. Marceli Paneth:
Biuro: Akademicka l. 17, I. p. 105 a
Mieszkanie: 3. Maja l. 12, II p. 105 b

CZAS ZEBRAŃ GIEŁDOWYCH:

Zebrania Giełdy pieniężnej codziennie z wyjątkiem niedziel i świat od godziny 12.45 do godz. 1.45 w sali przy ul. Akademickiej l. 17.

Zebrania Giełdy zbożowej codziennie z wyjątkiem sobót, niedziel i świat od godz. 10½ do godz. 12, w sali przy ul. Rejtana l. 6, I. p.

Transakcje na giełdzie lwowskiej.

Lwów, 13. czerwca.

SPRAWOZDANIE GIEŁDOWE.

Ruch na giełdzie słaby. Na rynku walutowym w dalszym ciągu gwałtowna haussa. — Kursa wybitnie zwyżkowe. Zapotrzebowanie dość znaczne. W akcjach transakcji nie było. Tendencja dla walut silnie zwyżkowa. Usposobienie słabe.

TRANSAKCJE W DEWIZACH.

Dolary 80, drobne 79500, 80½, 80250, 81, 80750. York 81000, 80750, 79000. Praga 2425, 2420, 2420, 2425. Paryż 4900 5000, 5000, 5100, Franki fr. 4900, 4950 Zurych 14000, 14000 14500. Berlin 90 89. K. n. 115. Wiedeń 117, 115, 117, 116, 115, Lei 470. Holandja 32000, Londyn 375, 378, 377, 375, 377½, 377, 378000, Bruksela 4200

Giełdy pozalwowskie

GIEŁDA WARSZAWSKA.

Warszawa. (PAT.) Notowania końcowe z dnia 13 czerwca br. Dolary 77500 do 78250, Franki francuskie 5100, Marki niem. 083 do 0.79. Belgja 4504. Berlin 0.82 do 0.79, N. Jork 77500 do 78000, Londyn 380000 do 377000, Paryż 5200, Praga 23950 do 2580, Szwajcarja 14600 do 14500, Wiedeń 1.03½ do 0.98, Włochy 3760.

Tendencja zwyżkowa.

GIEŁDA KRAKOWSKA.

Dolary 81 80500, Londyn 381, Zurych 15, 14725, Paryż 5220, 5180, Mediolan 3840, Wiedeń 1.15, Berlin 0.88. PTH. 16. Farma 59. Zieleniewski 355, 370, Parowozy 125, Cegielski 58. Pocisk 60, Górka 400, Siersza gór. 265, el. 26. Nafta polska 35, Chodorów 170, Ćmielów 65.

BIEŁDA ZURYCHSKA.

Zurych. (PAT.) Notowania wstępne z dnia 13 czerwca b. r.: Berlin 0.0063; Holandja 218.15: Nowy York 556¼: Londyn 25.68; Paryż 35.65: Medjolan 25.83: Praga 16.61: Budapeszt 0.8½: Bukareszt 2.85: Belgrad 6.20: Sofja 6.25: Warszawa 0.00.80; Wiedeń 0.00.78½.

Transakcje pozagiełdowe.

Lwów, 13. czerwca.

Wczoraj popołudniu nastąpiła znów tendencja zwyżkowa a późnem wieczorem gwałtowna haussa, dolary podrożały o 4500 do 5000 punktów a stosunkowo też i inne waluty z wyjątkiem marek niemieckich. Obrót bardzo ożywiony.

Dolary amer. 77800—78200. Drobne 77200—77500: Dolary kanadyjskie 75800 do 76000; 1-ki, 2-ki 75500—75800; marki niemieckie a 100 i 50 tys. 0.90—0.92: marki niemieckie 10 tys. 0.92—0.95: 1 tys. star. em 2.20—2.30: 1 tys. now em. 0.85—0.90: setki drobne 1.80—2.10: leje 335—350; drobne 325—330: korony czeskie 2350—2400: drobne 2300—2340: austr. tys. now. em. 2300—2500: st. em. 3300—3500; setki austr. star em. za tys. 19—12000: drobne a 50—20—10 3 do 10000: austr. stem. 1.02—1.10: austr. przekazy 1.10—1.15: franki franc. 4550 do 4650: funty szterlingi 230—240.000; franki szwajcar. 13500—14500: ruble 5-setki 7.00—7.20: setki zwykłe 7.05 do 7.25: ruble „Kącik" 20—22: drobne 0.50 do 0.80: duńskie tys 20—25: duńskie a 250 15—16: karbowańce 0.80—0.85; hrywny 0.90—0.95.

Złoto: 20 kor. 295—310000: 20 frank. 280—295000: 20 mark. 326—330000: 10 rubli 425—440000: dolary 71000—72500. ruble 24—25000

Srebro: Kor. austr. 4800—5000; 5 kor. 25000—25600; floreny 12500 do 12800; kopiejki 78—82: leje 4750—4850.

Warszawa. (M.) Wczoraj płacono po za giełdą warszawską za dolary 75.000: marke niem. 0.89; franki franc. 1865: funty 345.000; ruble złote 445.000, srebrne 22.500: bilon 10.750.

W Gdańsku płacono za markę polską 114.21 do 114.79, przekazy na Warszawę 111.22 do 111.78.

W Berlinie płacono za markę polską 112 i pół do 115.

Giełda zbożowa.

Lwów, 13. czerwca.

Giełda licznie odwiedzana ogólny obrót około 100 ton. Wielkie zainteresowanie w życie i owsie. Tendencja zwyżkowa, usposobienie ożywione.

Z rynku naftowego.

Z TARGU ROPNEGO.

Lwów, 13. czerwca.

Cena ropy borysławskiej wynosi 980—1000 mp. za drobne ilości. ropy s nołnickiej około 1300 mp. za 1 kg.

Usposobienie silne. Mała podaż. Ostatnio nie zawarto żadnych poważniejszych transakcj.

Z TARGU LWOWSKIEGO.

(=) Dziś znowu dała się zauważyć znaczna zwyżka cen na targach lwowskich. Szczególnie podskoczyły ceny pieczywa. Za małą bułkę płacono 220 mk., za większą 440 mk., za bochenek chleba ciemnego 2000 mk., jasnego od 2500—3000 mk. Ceny mięsa wiktuałów i jarzyn utrzymały się w ramach wczorajszych.

OGŁOSZENIA.

FIRMY.

Firm. 1535/22 Oddz. C. V. 421. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru Oddział C. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Pischinger i Spółka, spółka z ograniczoną poręką. Przedmiot przedsiębiorstwa. fabryczny wyrób czekolady i wyrobów z cukru oraz handel takimi towarami. Forma spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Kontrakt spółki z daty Kraków 12. grudnia 1922 Lr. 7011. Kapitał zakładowy spółki wynosi jeden miljon marek polskich. Kapitał ten został w całości gotówką do kasy spółki wpłacony. Zawiadowcami spółki są: Szaja Uscher Leser i Stefan Brill. Zawiadowcy ci będą spółkę na zewnątrz zastępować i firmę jej podpisywać zbiorowo. Prokurzystami zamianowano: Juljusza Frankla, kupca we Wiedniu VII. Neustiftgasse 71 i Lazarze Hermana Segela, kupca w Krakowie ul. Podbrzezie 6 z tem, że zawiadowca Szaja Uscher Leser może firmę spółki podpisywać tylko wspólnie z zawiadowcą Stefanem Brillem, a prokurzysta Juljusz Frankl może firmę spółki podpisywać wspólnie z Szają Uscherem Leserem. Prokurzyści pp. Juljusz Frankl i Lazar Herman Segel będą także mogli sami zbiorowo firmę spółki podpisywać. Dzień wpisu: 3. stycznia 1923.
Sąd okręgowy jako handlowy. Oddz. II.
Kraków 28. grudnia 1922. 4497

Firm. 872/23. Spółk. III. 15. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w jejestrze handlowym firm spółki. Do rejestru firm spółkowych wciągnięto, co następuje: Siedziba i brzmienie firmy: Bank Małopolski spółka akcyjne w Krakowie. Dyrektorem ustanowiono Dra Stanisława Zakrzewskiego zamieszkałego w Krakowie ul. Wolska 13 (pensjonast Piast) Dzień wpisu: 20 maja 1922.
Sąd okręgowy jako handlowy. Oddz. II.
Kraków, dnia 17 maja 1923. 4517

Firm. 788/23 A. IV. 146. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru oddział A. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy. Bogumiłowice (Sąd powiatowy Wojnicz). Brzmienie firmy: St. P. Dzierwa, W. Stawarz i Spółka „Dunajec" Wytwórnia wikliny koszykarskiej i materjałów do regulacji rzek. Przedmiot przedsiębiorstwa: Wytwarzanie i handel wikliną koszykarską, oraz materjałami potrzebnymi przy regulacji rzek. Forma spółki: Jawna spółka handlowa od 1. kwietnia 1921. Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Piotr Dzierwa, urzędnik kolejowy w Bogumiłowicach, Stanisław Dzierwa rolnik w Bogumiłowicach, Wincenty Stawarz rolnik w Wierzchosławicach (Sp. Tarnów) i Gustaw Stawarz rolnik w Wierzchosławicach. Podpis firmy. Do zastępowania Spółki na zewnątrz a w zastępstwie tego do podpisywania firmy Spółki, uprawnieni są: Piotr Dzierwa i Wincenty Stawarz łącznie i pomienieni firmę Spółki wspólnie w ten sposób podpisywać będą, iż pod napisaną lub stampilją wytłoczoną firmą spółki obaj swe nazwiska umieszczą. Dzień wpisu: 30. kwietnia 1923.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.
Kraków 30. kwietnia 1923. 4508

Firm. 881/22. C. II. 224. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrzehandlowym firm spółek. Do rejestru oddział C. wciągnięto, co następuje: Siedziba i brzmienie firmy: Krakowska parowa fabryka drożdży zbożowych, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie. Uchwałą walnego zgromadzenia spólników z dnia 27 stycznia 1922 podwyższono kapitał zakładowy spółki. wynoszący dotychczas 2,000.000 Mkp o kwotę 5.000.000 Mkp. czyli do kwoty 7.000.000 Mkp. — Podwyższony kapitał został do kasy spółki w całości wpłacony. Dzień wpisu: 21 maja 1923. 4516
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.
Kraków, dnia 19 maja 1923.

Firm. 813/23. Oddz. C. I. 9. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedyńczych i spółek. Do rejestru C. wciągnięto co następuje: Siedziba i brzmienie firmy: Galicyjskie Towarzystwo elektryczne z ograniczoną odpowiedzialnością A. E. G. Union. Siedzibę spółki przemiesiono z Wiednia do Krakowa a zarazem niniejszą filję Spółki zamieniono na główny Zakład. Firmę spółki zmieniono na „Polskie Towarzystwo elektryczne z ogr. por. A. E. G. „Union". Zawiadowcą ustanowiony inż. Władysław Lipski w Krakowie ul. św. Filipa 11 z prawem współzastępstwa i podpisywania firmy w myśl umowy spółki obok dotychczasowych zawiadowców którzy i nadal do zastępstwa i podpisywania firmy są uprawnieni. Prokure tego samego Władysława Lipskiego wykreślono. Dzień wpisu 5 maja 1923. 4515
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.
Kraków, dnia 8 maja 1923.

Firm. 850/23. B. I. 169. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółek. Do rejestru oddział B. wciągnięto co następuje: Siedziba i brzmienie firmy: Towarzystwo dla przedsiębiorstw górniczych Tepege S. A. Prokurę udzielono: Stanisławowi Nizińskiemu, inżynierowi w Krakowie ul. Straszewskego l. 27. — Dzień wpisu: 15 maja 1923. 4514
Sąd okręgowy jako handlowy. Oddz. II.
Kraków, dnia 12 maja 1923.

Firm. 845/23 C. IV. 38. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółkowych. Do rejestru oddział C. wciągnięto — co następuje: Siedziba i brzmienie firmy: „Spenaft" spółka eksportowa dla produktów naftowych spółka z ograniczona odpowiedzialnością w Krakowie. Wykreśla się zawiadowców Hilarego Schauera i Dra Artura Wohlfelda. Dzień wpisu: 15 maja 1923. 4513
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.
Kraków, dnia 12 maja 1923.

Firm. 797/23 Stow. V. 482. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba Stowarzyszenia: Kraków. — Brzmienie firmy: Składnica towarowa konsumu Związku katolickich właścicieli realności w Dębnikach stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Uchwałą walnego zgromadzenia członków z dnia 14 stycznia 1923 rozwiązano Stowarzyszenie i postanowiono jego likwidację. Likwidatorami wybrani są: a) inż. Włodzimierz Braun w Krakowie Dębnikach ul Powroźnicza 6, b) Józef Staszewski w Dębnikach, c) Stanisław Molik w Dębnikach, d) inż. Wacław Krzepowski w Dębnikach ul. Polna 2, e) Wacław Baloruski krawiec w Dębnikach Rynek 2, f) Jan Zięba fryzjer w Dębnikach ul. Zagrody 2. Dato wpisu: 11 maja 1923. 4512
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.
Kraków, dnia 8 maja 1923.

Firm. 305/23 C. V. 469. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru Odział C wciągnięto, co następuje: Siedziba Spółki: Kraków. Firma Spółki: Zakłady przemysłowe Podhale spółka z ogr. odpow. Przedmiot spółki: Urządzenie i prowadzenie tartaku drzewnego. Rodzaj Spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością po myśli austr. ustawy z dnia 6. marca 1906 L. 58 Dz. p. p. na zasadzie notarjalnego kontraktu spółki z daty Kraków dnia 17. lutego 1923 Lr. 7733. Czas trwania spółki: nieograniczony. Czas rozpoczęcia czynności: dzień 15. lutego 1923. Kapitał zakładowy spółki: 1,000.000 (miljon) Mkp. w całości gotówką wpłacony i znajdujący się w ręku zawiadowców do ich wolnej dyspozycji. Zawiadowcy: Ferdynand Kowalski, przemysłowiec w Kamionce Wielkiej, oraz Samuel Gryszpan, przemysłowiec w Krakowie, ul. św. Sebastjana 36. Podpis firmy: Zawiadowcy pod brzmieniem firmy wypisza swoje nazwiska. Dzień wpisu: 1 marca 1923.
Sąd okręgowy jako handlowy. Oddz. II.
Kraków, dnia 24 lutego 1923. 4500

Firm. 1984. Rg. C. III. 41. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej Do rejestru wpisano dnia 30 grudnia 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy Atlantis importowa i eksportowa, spółka z ogr. odpow. we Lwowe. Zmiany: Uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 13. grudnia 1922 not. uwierzytelniona do l. rep. 23369 zmieniono art. I i ustęp 2 art. III kontraktu spółki jak w odpisie złożonym w zbiorze załączek. Firma spółki brzmi odtąd: Atlantis, Towarzystwo dla handlu papierem, Ska z o. o. we Lwowie, po niemiecki: Atlantis Papier Vertriebs-Gesellschaft m. b. H in Lemberg, po ukraińsku: Atlantis, spiłka dla oborotu paperom, obszczestwo z. obm. por u Lwowi, po czesku: Atlantis, Spolecnost pro obrat papirem, s r. o. we Lveve, po francusku: Atlantis, Societe dachat de vente du papier, Societe responsabilite limitee a Lwów, po angielsku: Atlantis, Society for exploatation of paper, Comp. ltd. in Lwów, po rumuńsku: Atlants, Societate pentru negot la hirtie cu garantie limitata Lwów. Przedmiot przedsiębiorstwa rozszerza się na dowóz i wywóz wszelkiego rodzaju surowców i towarów, a głównie papieru i wyrobów papierowych z obcych państw do kraju i z kraju za granicę. 4531
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. V.
Lwów, dnia 20. grudnia 1922.

Firm. 457/23. A. IV. 135. Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedyńczego. Wpisano do rejestru handlowego oddział A: Siedziba firmy: Kraków, Rynek główny L. 11. Brzmienie firmy: J. Czernecki, księgarnia w Krakowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: Kupno i sprzedaż książek, handel nut i reprodukcji artystycznych wreszcie wydawnictwo wszelkiego rodzaju broszur, książek i wogóle pism drukowanych. Właściciel: Jan Czernecki. Podpis firmy: Właściciel pod wypisanem sposobem mechanicznym lub ręcznie brzmieniem tej firmy podpisze „J. Czernecki". Dzień wpisu: 20. marca 1923. 4503
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.
Kraków, dnia 20. marca 1923.

Firm. 65/23. A. III. 178. Wykreślenie firmy. Z rejestru Oddział A wykreślono: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Birnbaum, Landau, Feinsinger — wskutek zwinięcia przemysłu. Dzień wpisu: 15. stycznia 1923. 4498
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.
Kraków, dnia 13. stycznia 1923.

Firm. 478. Rg. B. II. 66. Wpis filji firmy spółkowej. Do rej. wpisano dnia 3 maja 1923. Siedziba firmy: Zakład główny Łódź, filja Lwów, ul. Trzeciego Maja l 2 Brzmienie firmy: Spółka akcyjna dla Przemysłu i Handlu „Polon" Oddział we Lwowe. Przedmiot przedsiębiorstwa: Przejęcie majątku ruchomego, nieruchomego, aktywów i passywów istniejącej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą: Towarzystwo Przemysłowo Handlowe „Polon" spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi, oraz dla dalszej fabrykacji, kupna i sprzedaży różnych towarów. Stosunki prawne Spółki: Spółka opiera się na statucie, zatwierdzonym postanowieniem Min. Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 9 października 1922, ogłoszonem w „Monitorze Polskim" z dnia 27 października 1922 Nr. 245. Kapitał zakładowy wynosi Mp. 50,000.000 podzielonych na 1000 akcji z których 500 akcji imiennych i 500 akcji na okaziciela po 50.000 Mp. każda pełno wpłaconych. Zarząd składa się najmniej z 3 osób i 2 zastępców. Do Zarządu wybrani zostali, na członków: Feliks Niewinowski, Piotrkowska 174, Wacław Kafanke przy ul. Sienkiewicza 31, Piotr Gertner Nawrot 32, Włodzimierz Ebo-

rowicz w Ozorkowie. Zastępcami są Apolinary Jagodziński we Lwowie ul. Trzeciego Maja 2, Bolesław Weiss w Łodzi Przejazd 86. Podpis firmy następuje w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieszcza swe podpisy dwóch członków Zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z Dyrektorem. Prokurentami centrali w Łodzi są: Antoni Bitdorf, Napiórkowskiego 19 i Bernard Grzyb Dzielna 39 obaj w Łodzi, którzy podpisują łącznie z jednym z którychkolwiek członków Zarządu. Kierownikiem i jeneralnym prokurentem Oddziału we Lwowie ul. Trzeciego Maja 2 jest p. Apolinary Jagodziński, który podpisuje samodzielnie za Oddział we Lwowie.

Sąd okręg. jako handl., Oddział IV.

Lwów, dnia 27 kwietnia 1923. 4485

Firm. 565. Rg. A. 236. Wpis firmy kupca pojedynczego. Do rejestru wpisano dnia 19. marca 1923. Siedziba firmy: Lwów, Gródecka 2 B. Brzmienie firmy: Oddział handlowy Sekretarjatu Katolickiego. Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel przedmiotów kościelnych i towarów mieszanych. Właściciel firmy, Liga katolicka dla Archidjecezji lwowskiej we Lwowie. Prowadzi firmę gł. biuro Ligi, tj. Sekretarjat katolicki we Lwowie, a podpisuje ją jeden z członków gł. Zarządu tym celem przez walne zgromadzenie wybrany. Uchwałą walnego zgromadzenia z daty Lwów 10 grudnia 1922 powierzono kierownictwo firmy członkowi Zarządu gł. K. kanonikowi Mieczysławowi Śliwakowi z upoważnieniem tegoż co do podpisywania firmy. Podpis firmy podpisuje się w ten sposób, że pod wybitem lub wypisanem jej brzmieniem umieszcza wybrany kierownik firmy swe nazwisko. 4484

Sąd okr. cywilny jako handl., Oddz. IV.

Lwów, dnia 19. marca 1923.

Firm. 182/23. Wpis jawnej spółki handlowej. Do rejestru A wpisano dnia 2. czerwca 1923. Siedziba firmy: Przemyśl. Brzmienie firmy: Spółka handlowa zdemobilizowanych oficerów WP. Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel artykułami żywnościowymi, ziemiopłodami, pasza i handel zamiany z zagranicą. Rodzaj spółki: Jawna spółka handlowa z d. 30. maja 1923. Spólnicy: Ludwik Frexler, pułkownik, Orest Haszczyc porucznik, Józef Pappes, podchorąży, Stanisław Horodyski, porucznik. Spólnicy uprawnieni do zastępstwa: każdy ze spólników z osobna. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisuje którykolwiek ze spólników z osobna.

Sąd okręgowy jako handlowy.

Przemyśl, 2. czerwca 1923. 4526

Firm. 181/23. Wpis jawnej spółki handlowej. Do rejestru A wpisano dnia 2. czerwca 1923. Siedziba firmy: Przemyśl. Brzmienie firmy: „Rekord". Mechaniczna fabryka szczotek własnego wyrobu. Rodzaj spółki: Jawna spółka handlowa od 15. maja 1923. Spólnicy: Aron Leib Ostermann, szczotkarz, Chaim Friedmann, kupiec, Izak Hirschhorn, kupiec w Przemyślu. Spólnicy uprawnieni do zastępstwa: Do zastępstwa i podpisywania spółki uprawniony jest wyłącznie Chaim Friedmann, który firmę w ten sposób podpisywać będzie, że pod napisaną lub stampilją wyciśniętą firmą umieści swoje imię i nazwisko.

Sąd okręgowy jako handlowy.

Przemyśl, 2. czerwca 1923. 4525

Firm. 492/23. B. II. 64. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek. Do rejestru Oddział B. wciągnięto, co następuje: Siedziba i brzmienie firmy: Akcyjny Bank Związkowy dla Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych we Lwowie, filja: Stradom w Krakowie. Zmiana firmy zakładu głównego na: Akcyjny Bank Związkowy, spółka akcyjna we Lwowie (po polsku), po francusku: Banque associé Société anonyme à Lwów, po angielsku: Associated Bank incorporated in Lwów. Firma Zakładu filjalnego w Krakowie opiewa po polsku: Akcyjny Bank Związkowy, spółka akcyjna we Lwowie, filja Stradom w Krakowie. Celem Spółki jest załatwianie czynności bankowych wszelkiego rodzaju. W szczególności Spółka ma prawo: 1) udzielać pożyczek i zaliczek z zabezpieczenia przez zastaw i poręka albo bez takiego zabezpieczenia; 2) eskontować i reeskontować weksle i inne pretensje; 3) lombardować papiery wartościowe, konosamenty, warranty (świadectwa domów składowych) itp., 4) prowadzić wszelkiego rodzaju interesy w rachunku bieżącym i przekazowym; 5) pośredniczyć w zakładaniu przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych i innych; 6) kupować i sprzedawać na własny lub obcy rachunek za całkowitem pokryciem wszelkiego rodzaju efekty, monety, dewizy i inne zagraniczne przekazy pieniężne, z wyłączeniem własnych akcji, przyczem jednak wyklucza się spekulacje giełdowe na własny lub obcy rachunek; 7) przyjmować w przechowanie i w zarząd przedmioty wartościowe; 8) przyjmować do inkasa weksle, czeki, asygnaty itp.; 9) wprowadzić i wydzierżawiać składy towarowe i schówki depozytowe (safes); 10) rozporządzalną gotówkę umieszczać w akredytowanych zakładach finansowych; 11) wydawać oprocentowane asygnaty kasowe, opiewające na okaziciela, tudzież książeczki wkładkowe, opiewające na okaziciela lub na nazwisko, przyczem książeczki wkładkowe, opiewające na nazwisko, mogą być wypłacone okazicielowi. Ogólna suma pieniędzy, przyjętych na książeczki wkładkowe, nie może przekraczać potrójnej sumy wpłaconego kapitału akcyjnego i istniejącego funduszu rezerwowego. Rachunki bieżące ograniczeniu temu nie podlegają. Asygnaty kasowe nie mogą być wystawiane na kwoty mniejsze niż 100 Mkp. Formularze asygnat kasowych i książeczek wkładkowych podlegają zatwierdzeniu władz państwowych. Każdoczesny stan będących w obiegu asygnat kasowych i książeczek wkładkowych należy co miesiąc wykazywać Ministerstwu Skarbu. Kapitał akcyjny Spółki był wedle zatwierdzonego przez c. k. Namiestnictwo, na podstawie upoważnienia c. k. Ministra spraw wewnętrznych, reskryptem z dnia 21. marca 1901 r. L. XI. 16.365 statutu, ustanowiony na sumę Koron 1,000.000, rozłożona na 2.500 sztuk akcji po 40 Koron. Na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 6. kwietnia 1909 r. i po uzyskaniu zezwolenia rządowego z dnia 22 lipca 1909 r. L. 22.858 na emisję trzeciego miljona, podwyższono kapitał akcyjny o 1.504.000 Koron, przez wydanie dalszych 3.760 sztuk pełnowpłaconych po 400 Koron akcji. W ten sposób podwyższono kapitał akcyjny spółki do wysokości w łącznej kwocie 2.504.000 Koron rozdzielony na 6.260 sztuk pełnowpłaconych akcji po 400 Koron. Ten kapitał akcyjny w kwocie 2.504.000 został na podstawie uchwały Walnych Zgromadzeń z dnia dwudziestego ósmego (28) września 1916 i 30. sierpnia 1919 roku zredukowany do kwoty 1,001.600 Koron, oraz podwyższony o kwotę 400.000 Koron do wysokości 1.401.600 Koron, przez wydanie dalszych 1000 sztuk takichże nowych, pełnowpłaconych akcji po 400 Koron. Na podstawie uchwał Walnych Zgromadzeń akcjonarjuszów z dnia 26. października 1918 roku oraz 30. sierpnia 1919 r. zatwierdzonej rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 31. marca 1920 roku Br. 97746/12293/19 został kapitał akcyjny podwyższony na sumę 7,000.000 Mkp. przez wydanie dalszych pełnowpłaconych 21.496 sztuk akcji imiennej wartości po 400 Koron, czyli 280 Mkp., następnie zaś na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonarjuszów z dnia 31. marca 1920 i zezwolenia rządowego, udzielonego postanowieniem Ministerstwa Skarbu z dnia 30. listopada 1920 r. „Monitor Polski" Nr. 296 podwyższony został kapitał akcyjny Spółki na 21,000.000 Mkp., a to przez doliczenie do kapitału akcyjnego kwoty 175.280 Mkp. odpisanej z rezerwy strat i użytej na podwyższenie nominalnej wartości pierwszych 6.260 sztuk akcji do wysokości 140 Mkp. za sztukę, tudzież przez wydanie nowych pełnowpłaconych 49.374 sztuk akcji po 280 Mkp. Na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonarjuszów z dnia 9. lipca 1921 r. i zezwolenia Ministerstwa Skarbu z dnia 26. października 1921 L. 17000/21 D. K. kapitał akcyjny Spółki podwyższony został na sumę 63,000.000 przez wydanie nowych pełnowpłaconych 150.000 sztuk akcji po 280 Mkp. Akcje będą wystawione na okaziciela, albo na imię i nazwisko posiadacza, co zależy od postanowień Rady Zawiadowczej Banku. Akcje opiewające na nazwisko, można przenosić na innych, jeżeli się uczyni zadość przepisom ustawy handlowej art. 182, 183 i 223. Podpis firmy: Podpis dwóch członków Komitetu Wykonawczego, upoważnionych do tego przez Radę Zawiadowczą, albo dwóch dyrektorów, względnie jednego członka Komitetu Wykonawczego z jednym z dyrektorów lub z zastępcą dyrektorów, lub prokurzysta, albotež dyrektora lub zastępcy dyrektora z jednym prokurzysta pod brzmieniem firmy. Sposób firmowania Oddziałów określa Rada Zawiadowcza. Obwieszczenia Spółki ogłaszane będą w warszawskim dzienniku urzędowym („Monitorze Polskim") i w jednym z dzienników lwowskich, który oznaczy Rada Zawiadowcza. Dzień wpisu: 9 maja 1923. 4519

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.

Kraków, dnia 7. maja 1923.

UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

T. 212/22. Teodor Gratkowski syn Marcina i Anny rolnik w Hłudnie, jako żołnierz 10 pp. zaginął w 1918 na froncie włoskim. Podpisany Sąd wzywa każdego, ktoby o życiu jego miał jakąkolwiek wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi lub kuratorowi nieobecnego Dr. Ślączce w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania. Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu jego, uzna go na ponowny wniosek za zmarłego, a jego małżeństwo z Pelagią Sołowij za rozwiązane. Kuratorem nieobecnego i obrońcą węzła małżeńskiego mianuje się Dra Ślączkę w Sanoku.

Sąd okręgowy.

Sanok 14. marca 1923. 4572

T. IV. 50/22/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Maciej Węgrzyniak, syn Andrzeja i Marianny, urodzony 20. listopada 1892 w Mizernej, jako żołnierz b. armji austr. zaginął w październiku 1918 na froncie włoskim w czasie przeprawy przez rzekę Piawe, od tego zaś czasu wszelka wieść o nim zaginęła. Wdraża się na prośbę Zofji Węgrzyniakowej w Mizernej postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego, a małżeństwa między zaginionym a wnioskodawczynią zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub adwokatowi dr. Długopolskiemu w Nowym Sączu, którego się kuratorem zaginionego ustanawia wiadomości o powyż wymienionym, a tegoż samego wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 31. grudnia 1923 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego a małżeństwa za rozwiązane.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Nowy Sącz 20. listopada 1922. 4571

T. IV. 219/22/3. Postępowanie celem uznania za zmarłego Grzegorz (Hryć) Kuszwar z Krempnej syn Michała i Marji z Konstantynowiczów, urodzony 23. grudnia 1876, wyjechał z rozkazu mobilizacyjnego w roku 1914 na wojnę światową i od tego czasu nie dał o sobie wiadomości. Miał być raniony i dostał się do niewoli, a wiadomość że był chorym w szpitalu w Moskwie nadeszła w grudniu 1918. Od tego czasu nie dał znaku życia. Wobec prawdopodobieństwa zaistnienia przesłanek ustawowego domniemania śmierci zarządza się na wniosek Anastazji Kuszwara postępowanie celem uznania Grzegorze (Hrycia) Kuszwary za zmarłego, a tegoż małżeństwa z Anastazją z Baganów za rozwiązane i ogłasza się wezwanie, aby Sądowi albo obrońcy węzła małżeńskiego adw. Drowi Gabryszewskiemu w Jaśle udzielono wiadomości o zaginionym najdalej do dnia 20. listopada 1923, po którym to dniu Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Jasło 23. kwietnia 1923. 4570

T. 91/23/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Tekla z Magurów Wojciechowska, córka Łukasza i Marji, ur. 23. listopada 1879 w Uhnowie ostatnio tam zamieszkała wedle przeprowadzonych dochodzeń wyjechała do Ameryki w r. 1909 i odtąd nie ma o niej żadnej wiadomości. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 1. u. c. Wobec tego na wniosek Jana Magury wdraża się postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wiadomości o zaginionej należy udzielić Sądowi albo adw. dr. Michałowi Krzyżanowskiemu we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem nieobecnej. Zaginiona wzywa się, aby się jawiła przed podpisanym Sądem o ile żyje, lub w inny sposób dała znać o sobie. W rok od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej" Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 10. marca 1923. 4583

T. 102/23/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Pawło Pawlik, syn Fedka i Marji, urodzony 28. sierpnia 1852 w Pogorzeliskach, ostatnio tamże zamieszkały został wywieziony do Rosji i tam miał umrzeć w marcu 1916. Na wniosek Justyna Pawlika wdraża się postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarła. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adw. dr. Mazurkiewiczowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem. Zaginionego wzywa się, aby się jawił przed podpisanym Sądem o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 30. marca 1923. 4582

T. 40/23/4. Edykt. Iwan Pytyn urodzony 17. lutego 1882 roku, gr. kat. syn Matija, rolnik w Kniaziołuce, ostatnio tam zamieszkały oraz żona jego Olena z Darwajów Pytyn, urodzona 23. września 1887 r. w Kniaziołuce, córka Iwana wyjechali w r. 1915 do Rosji i tam umrzeć mieli. Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Iwan Pytyn i Olena Pytyn ponieśli śmierć, przeto na prośbę Wasyla Darwaja opiekuna nieł. Wasyl Pytyna wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionych. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd o życiu Iwana Pytyna i Oleny Pytyn aż do trzech miesięcy od czasu umieszczenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej". Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów, będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stryj 18. kwietnia 1923. 4569

T. 131/22. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Franciszka Koralewicz wniosła o uznanie męża Marcina Koralewicza za zmarłego i zawartego z nim w dniu 5. lipca 1911 w Czyżkach małżeństwa za rozwiązane. Z zeznań wnioskodawczyni i świadków Piotra Koralewicza, Michała Gładycza, oraz poświadczenia Zwierzchności gminnej w Czyżkach 6. czerwca 1923 wynika, że Marcin Koralewicz jako woźnica armji austrjackiej zasłabł w listopadzie 1914 na cholerę i oddany został do szpitalu. Od tego czasu wszelki ślad za nim zaginął, zachodzi domniemanie, że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego, Marcina Koralewicza i zawartego małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Marjanowi Szanserowi adw. w Samborze, którego równocześnie mianuje się obrońcą węzła małżeńskiego. Wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 25. grudnia 1923 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Sambor 8 czerwca 1923. 4578

T. 286/22. Michał Tymciów syn Zacharjasza i Anny rolnik z Wołkowyji jako żołnierz 45 pp. dostał się do niewoli włoskiej. W jesieni 1919 odesłany został — chory na czerwonkę do domu. W drodze zaginął. Podpisany Sąd wzywa każdego, ktoby o życiu jego miał jakąkolwiek wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi lub kuratorowi nieobecnego Dr. Ślączce w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania. Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu jego, uzna go na ponowny wniosek za zmarłego, a jego małżeństwo z Katarzyną Łoś za rozwiązane. Kuratorem nieobecnego i obrońcą węzła małżeńskiego mianuje się Dra Ślączkę w Sanoku.

Sąd okręgowy.

Sanok 19. kwietnia 1923. 4576

T. 240/22. Iwan Jurczyszyn, syn Jana i Katarzyny, zarobnik w Ropience, walczył jako żołnierz 18 pp. na froncie rosyjskim. We wrześniu 1914 miał być zabitym w okolicy Sieniawy. Podpisany Sąd wzywa każdego, ktoby o życiu jego miał jakąkolwiek wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi lub kuratorowi nieobecnego dr. Ślączce w przeciągu sześciu miesięcy od dnia tego ogłoszenia. Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu jego, uzna go na ponowny wniosek za zmarłego, a jego małżeństwo z Katarzyną Sawczyszyn za rozwiązane. Kuratorem nieobecnego i obrońcą węzła małżeńskiego mianuje się dra Ślączkę w Sanoku.

Sąd okręgowy

Sanok 9. marca 1923. 4575

T. 239/22. Iwan Łuciów syn Iwana i Jewki, rolnik z Jaworowa, żołnierz 18 pp. dostał się do niewoli rosyjskiej. Przebywał w guberni Piotropawłowskiej. Od połowy 1916 roku wszelki ślad za nim zaginął. Podpisany Sąd wzywa każdego, ktoby o życiu jego miał wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi, lub kuratorowi nieobecnego Dr. Ślączce w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania. Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu jego, uzna go na ponowny wniosek za zmarłego, a jego małżeństwo z Anastazją z Warchołaków za rozwiązane. Kuratorem nieobecnego i obrońcą węzła małżeńskiego mianuje się Dra Ślączkę w Sanoku.

Sąd okręgowy.

Sanok 9. marca 1923. 4574

T. 222/22. Fedor Barna syn Andrzeja i Marji z Turzańska wyjechał przed 33 laty do Ameryki za zarobkiem, gdzie w roku 1905 miał zostać zabitym. Wzywa się każdego, ktoby o nim miał wiadomość, aby dał znać Sądowi do jednego roku od dnia tego ogłoszenia. Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma o nim wiadomości, uzna go na ponowny wniosek za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Sanok 26. lutego 1923. 4573

T. V. 296/22/4. Jędrzej Kowal, urodzony 1874 r. w Kąkolówce, powiat Rzeszów, syn Franciszki i Zofji, powołany ogólną mobilizacją do służby woj-

skowej, przydzielony do 17. pułku pospolitego ruszenia II. bat. 6 kompanji pełnił służbę w twierdzy w Przemyślu, z upadkiem Przemyśla w marcu 1915 r. dostał się do niewoli rosyjskiej, przebywał w Skobelewie w Turkiestanie do 23. lipca 1915 r., następnie wysłany był do Europy, w drodze zachorował i pozostał w jakimś szpitalu w Samarze, poczem wszelki ślad za nim zaginął. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 1 ust. z 31. marca 1918 r. L. 128 Dzpp., wdraża się na prośbę Sałomei Kowal postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego, a jego małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub adw. Dr. Schneeweissowi w Rzeszowie, którego ustanawia się obrońcą związku małżeńskiego, wiadomości o powyż wymienionym. Jędrzeja Kowala wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbe po dniu 10. lipca 1923 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów 5. grudnia 1922. 4568

T. 716/22/7. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Piotr Janeczek syn Mikołaja i Magdaleny ur. 29. września 1884 w Morawicach, ostatnio zamieszkały w Zimnej Wodzie brał udział w wojnie jako żołnierz austr. i wedle przeprowadzonych dochodzeń dostawszy się do niewoli rosyjskiej od czerwca 1918 roku nie daje o sobie znaku życia. Na wniosek Zofii Janeczek wdraża się postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiego zawartego na dniu 5. lipca 1910 między zaginionym a wnioskodawczynią za rozwiązany. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adw. Dr. Krzyżanowskiemu Michałowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się, aby się jawił przed podpisanym Sądem o ile żyje lub w inny sposób dał znać o sobie.

Sąd okręgowy cyw., Oddział VII.
Lwów 15 marca 1923. 4587

T. 753/20/12. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Dymitr Mandzielewski syn Marji urodzony 29. października 1880 w Laszkach murowanych, ostatnio zamieszkały we Lwowie, brał udział w wojnie jako żołnierz austr. 30 p. piechoty i wedle przeprowadzonych dochodzeń od r. 1914 brak o nim wiadomości. Na wniosek Marji Mandzielewskiej wdraża się postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiego zawartego na dniu 12. lutego 1905 między zaginionym a wnioskodawczynią za rozwiązany. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adw. Dr. Emilowi Edelmanowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się, aby się jawił przed podpisanym Sądem o ile żyje lub w inny sposób dał znać o sobie.

Sąd okręgowy cyw., Oddział VII.
Lwów 14. kwietnia 1923. 4586

T. IV. 87/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Mitoraj, syn Antoniego i Marjanny z Dydów, urodzony w Szerzynach 26. marca 1884, brał udział w bitwach pod Przemyślem jako szeregowiec 57 p. p. i miał zginąć w r. 1916. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci wdraża się na prośbę Ignacego Mitoraja w Libuszy postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi do dnia 15. listopada 1923 wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę rozstrzygnie o wniosku. 4548

Jasło, dnia 12. kwietnia 1923.
Sąd okręgowy, Oddział IV.

L. cz. T. 62/23/3. Iwan Krawczyszyn syn Tymka urodzony dnia 17 stycznia 1854 w Zadwórzu pow. Przemyślany zabrany w r. 1919 przez wojska ukraińskie na podwodę przepadł bez wieści. Świadkowie Paweł Hnyda i Michał Siczyński zaprzysiężeni zeznali, że w r. 1920 uciekając przed bolszewikami zostawili zaginionego ciężko chorego na tyfus w szpitalu w Żytomierzu. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego wzywa się, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora Pana Dra Gierkę adwokata w Złoczowie o zaginionym do 1 roku, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek. 45..

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Złoczów, dnia 17 maja 1923.

T. 389/22. Edykt. Marko Diaków syn Wasyla urodzony dnia 18 maja 1889 roku w Pleśnianach pow. Złoczów, w roku 1918 wzięty do wojska ukraińskiego w lecie 1919 brał czynny udział w walkach ukraińsko-polskich i od tego czasu wszelki ślad o nim zaginął. Wdrażając na prośbę jego żony Katarzyny Diaków postępowanie celem uznania go za zmarłego i małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane, wzywa się aby do roku od ogłoszenia udzielono o zaginionym wiadomość sądowi lub kuratorowi adw. Drowi Schächtlowi w Złoczowie którego zarazem ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego poczem sąd po upływie edyktalnego czasokresu na ponowny wniosek wyda ostateczne rozstrzygnienie. 4543

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Złoczów, dnia 25 kwietnia 1923

Lcz. T. 55/23/3. Edykt. Iwan Bojko syn Andrzeja ur. dnia 28 października 1890 w Niesłuchowie pow Kamionka Strumiłowa wstąpił w roku 1919 do wojska ukraińskiego, brał udział w odwrocie wojsk ukraińskich w tymże roku zachorował ciężko w Kamieńcu Podolskim i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości. Wdrażając na prośbę jego żony Małanki Bojko zastępowanie celem uznania go za zmarłego i małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane — wzywa się aby do roku uwiadomiono o zaginionym sąd lub kuratora adw. Dra Kitaja w Złoczowie, którego ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego, poczem na ponowny wniosek sąd ostatecznie rozstrzygnie 4541

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Złoczów, dnia 23 kwietnia 1923.

Lcz. T. 18/23. Edykt. Wasyl Sereda syn Michała urodzony dnia 3 kwietnia 1889 w Łanach Polskich pow. Kamionka Strumiłowa powołany w r. 1914 do wojska austr. walczył na froncie rosyjskim a zabrany w r. 1915 do niewoli rosyjskiej przepadł tam od roku 1918 bez wieści. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego a małżeństwa jego z Marją Batiuk zawartego za rozwiązane wzywa się, aby uwiadomiono o zaginionym do 6 miesięcy sąd, lub kuratora Dra Schächtla którego równocześnie ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego poczem Sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek. 4540

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Złoczów, dnia 27 marca 1923.

Lcz. T. 91/23. Edykt. Wasyl Krawec syn Judy urodzony 17 stycznia 1876 w Bałuczynie pow. Złoczów wywieziony w r. 1915 przez cofające się wojska rosyjskie w głąb Rosji przebywał na Krymie do września 1918 gdzie według zeznań świadka Jeremiego Pastuszczaka miał zostać zamordowanym. Od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął. — Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego a małżeństwa jego z Eudokią Krawczuk zawartego za rozwiązane — wzywa się aby uwiadomiono o zaginionym do 6 miesięcy Sąd lub kuratora adw. Dra M. Grubera w Złoczowie którego ustanawia się zarazem obrońcą węzła małżeńskiego poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Złoczów, dnia 18 maja 1923. 4537

Lcz. T. 30/23/3. Edykt. Antoni Kobiałkowski syn Andrzeja ur. dnia 8 sierpnia 1880 r. w Gajach Smoleńskich pow. Brody powołany w r. 1915 do wojska, był na froncie włoskim, pisał następnie w r. 1917 z niewoli włoskiej i od tego czasu niema o nim wiadomości. Wdrażając przeto na prośbę jego żony Marji Kobiałkowskiej — postępowanie celem uznania go za zmarłego i małżeństwa jego z Marją Kobiałkowską zawartego za rozwiązane — wzywa się aby o zaginionym uwiadomiono do 6 miesięcy sąd lub kuratora adw. Dra Schwagera w Złoczowie — którego równocześnie ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego — poczem po upływie czasokresu wyda sąd na ponowny wniosek ostateczne rozstrzygnienie. 4536

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Złoczów, dnia 10 kwietnia 1923.

T. 81/23/3. Edykt. Anastazja Kizyma córka Michała i Paranki urodzona 28 czerwca 1900 w Raju rolniczka gr. kat. zamieszkała ostatnio w Nadorożniowie została w lecie 1916 r. w czasie toczącej się bitwy w okolicy Nadorożniowa ciężko zraniona granatem i odwieziona w kierunku Podwysokiego i od tego czasu niema o niej żadnej wiadomości. Na wniosek ojczyma wdraża się postępowanie celem uznania ją za zmarłą, wzywając każdego ktoby miał o niej wiadomość a także ją samą aby dała znać o tem sądowi w Brzeżanach do 6 miesięcy od daty ogłoszenia edyktu, tj. do dnia 1 grudnia 1923. Po tym dniu sąd sprawę rozstrzygnie na wniosek ponowny. 4529

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Brzeżany, dnia 9 maja 1923.

T. IV. 8/23/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Stanisław Świech, syn Jana i Marji z Błoniarzów, urodzony w Chytrówce 30. czerwca 1888 brał czynny udział w bitwach pod Lublinem i od sierpnia 1916 zaginął o nim wszelki słuch. Gdy zatem zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, wdraża się na prośbę Katarzyny z Zarzyckich Świechowej postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub obrońcy węzła małżeńskiego adw. dr. Kornhauserowi w Jaśle wiadomości o powyż wymienionym do dnia 15. listopada 1923 Sąd tutejszy na ponowną prośbę rozstrzygnie o wniosku. 4490

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 12. kwietnia 1923

T. IV. 4/23/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jędrzej Miśkowicz, syn Józefa i Antoniny z Roszkiewiczów, urodzony w Lubli 5. lutego 1895 brał udział czynny w bitwach pod Kraśnikiem, gdzie zginąć miał w lipcu lub w sierpniu 1915. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, przeto wdraża się na prośbę Julii z Miśkowiczów Czernickiej z Lubli postępowanie celem uznania za zmarłego — zaginionego Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi do dnia 15. listopada 1923 wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę rozstrzygnie o wniosku. 4489

Jasło, dnia 12. kwietnia 1923
Sąd okręgowy. Oddział IV.

T. IV. 130/22/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jakób Czech, syn Wojciecha i Magdaleny z Nawracajów, urodzony w Błaszkowej 2. lipca 1883 r., dostał się jako żołnierz frontowy do niewoli włoskiej, w której ciężko zachorował na malarję, a od połowy listopada 1918 słuch o nim zaginął. Gdy zatem zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, przeto wdraża się na prośbę Wiktorji Czechowej postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi do 15. listopada 1923 wiadomości o powyż wymienionym, a tegoż wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu Sąd tutejszy na ponowną prośbę rozstrzygnie o wniosku. 4488

Jasło, dnia 12. kwietnia 1923
Sąd okręgowy. Oddział IV.

L. cz. T. IV. 152/22/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Nieroda z Finku ad Sieradza, powołany w maju 1915 r. do służby wojskowej przy 57 pp. został wysłany następnie na front rosyjskie, gdzie w czasie walk około Lublina w lecie 1915 r. bez wieści zaginął. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, przeto wdraża się na prośbę Agaty Nieroda postępowania celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Bronisławowi Gałeckiemu adwokatowi w Tarnowie, wiadomości o powyż wymienionym. Jana Nierodę wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 10 grudnia 1923 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 4535-3

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 18 kwietnia 1923.

L. cz. T. IV. 15/21/13. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Węgrzyn z Jaworza Dolnego, powołany w roku 1914 do służby wojskowej przy pułku ułanów stacjonowanym w Tarnowie — zaginął następnie wkrótce — prawdopodobnie na froncie rosyjskim — bez wieści. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemania śmierci, przeto wdraża się na prośbę Weroniki Węgrzynowej postępowania celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Władysławowi Syruczkowi adwokatowi w Tarnowie, którego ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego wiadomość o powyż wymienionym. Jana Węgrzyna wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 10 grudnia 1923 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 4533-3

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 10 kwietnia 1923.

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

Cg. I. 320/23/1. Edykt. Strona powodowa Bank przemysłowy Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Alzacji wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Ksaweremu Kirstteterowi, kupcowi drzewnemu w Przemyślu o 30.000 franków franc. Audiencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 8. czerwca 1923 godz. 9 przed poł. w tym sądzie biuro nr. 2. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się Pana dra Peczenika adwokata w Przemyślu kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd okręgowy, Oddział I.
Przemyśl, 8. maja, 1923. 4532 1-3

C. I 140/23. Edykt. Strona powodowa Magda Górska wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Szymonowi Górskiemu o odebranie stodoły do L. cz. C. I. 140/23. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 4. lipca 1923 godz. 8 przed poł. w tym sądzie biuro Nr. 17. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się adw. Dra Auerbacha z Podwołoczysk kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Podwołoczyska 22 maja 1923. 4579-3

Cg. XV. 32/22/11. Edykt. Strona powodowa Wojciech Czach w Świlczy wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Janowi Rozborskiemu o zeznanie kontraktu. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 27. czerwca 1923 godz. 9 przed poł. w tym sądzie biuro Nr. 14 I. piętro. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się adw. Dra Braunfelda w Rzeszowie kuratorem, który będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd okręgowy, Oddział XV.
Rzeszów 18. maja 1923. 4564

KURATELE.

P. 58/23/4. Ogłoszenie pozbawienia własnowolności. Uchwałą sądu powiatowego w Dąbrowie z 9 kwietnia 1923 L. 7/23 pozbawiono całkowicie własnowolności Jana Ziębę ze Skrzynki zamieszkałego obecnie w Ameryce, a to z powodu marnotrawstwa. Kuratorem ustanowiono Annę z Urbanów Ziębową w Skrzynce. 4546-3

Sąd powiatowy, Oddział I.
Dąbrowa, dnia 9 kwietnia 1923.

P. VI. 47/23/13. Edykt. Tus. uchwałą z 2. marca 1923 uznano Marję Juźwa w Tarnopolu, lat 36, rel. rz. kat. niewłasnowolną z powodu choroby umysłowej. Kuratorką jej ustanowion matkę Antoninę Kwiatkowską. 4580

Sąd powiatowy, Oddział VI.
Tarnopol, dnia 2 marca 1923.

PODZIĘKOWANIE.

Wszystkim, którzy raczyli oddać ostatnią posługę ukochanemu Synowi i Bratu naszemu, którego pogrzeb odbył się w dniu 27-go maja we Lwowie

Ś. † P. Zygmunta Rośniatowskiego

strzelca konnego 6-go pułku, który ostatnio pełnił służbę kancelaryjną w D O K. 6, składamy podziękowanie Szczególnie księdzu kapelanowi MYDLARZOWI i Panu Porucznikowi KALINCE. Pogrążeni w głębokim smutku Matka i Rodzina

Prenumerata bez odnoszenia miesięcznie 13.500 mp., z odnoszeniem lub pocztą miesięcznie 15.000 mp., za granicą 20.000 mp. — Redakcja czynna od g. 8 rano do 2 popol., z wyjątkiem niedziel i świąt. — Redaktor nacz. przyjmuje od g. 1—2 popol. — Listów niefrankowanych należycie nie przyjmuje się. — Rękopisów Redakcja i Administracja nie zwraca. — Konto Pocz. Kasy O. 141.690.

Redaktor odpowiedzialny: JERZY KONARSKI. Należytość pocztowa opłacono ryczałtem. Drukarnia Polska, Lwów, ul. Chorążczyzny 31.